

RANDKRANT

Maandblad over de Vlaamse Rand · mei 2015 · jaar 19 · #04

FR · DE · EN

traductions
Übersetzungen
translations

Steltenlopers vieren verjaardag

‘Eerst leren vallen, dan stappen’

**Nood aan sociale
tewerkstelling
blijft hoog**

Offroad triatleet Jim Thijs
**‘Topsport is de beste
universiteit’**

In het spoor van
Rovshan Bayramov

+ AGENDA

Theatercollectief Lazarus
**Met argumenten kan je
iedereen overtuigen**

Bea Vansteelandt uit Merchtem werd door Niko Bruggemans aangeduid om **deketing** voort te zetten. Zij werkt bij Arch'educ Vormingplus Halle-Vilvoorde.

'Mijn regio herontdekt'

Bea Vansteelandt woont met haar gezin in Merchtem. Zij en haar man zijn er geboren en getogen. Na tien jaar bij KUNSTWERKT in Gent was ze het beu om uren in de wagen te zitten. 'Na enkele omzwervingen ben ik aan de slag gegaan als stafmedewerker educatie bij Arch'educ. In die functie zet ik overal in de Rand creatieve en leuke workshops op poten, meestal rond duurzaamheid.'

SPECIALE PLEKJES

'Door bij Arch'educ te werken, heb ik de regio herontdekt. Die heeft zaken te bieden die ik voorheen niet kende of waar ik eigenlijk nooit kwam. Ik ging voor de workshops van Arch'educ op zoek naar speciale plekjes. De cursisten leren zo ook die plekken kennen. Ik was het beu dat workshops werden gehouden in saaiere lokalen. Het kon en moest anders. Bovendien vind ik dat de cursus moet passen in de omgeving waar die plaatsheeft. Soms een moeilijke, maar altijd een boeiende zoektocht.'

Tijdens die zoektocht is Bea op enkele pareltjes gestoten. 'Neem nu het FelixArt Museum in Drogenbos. Geen groots museum, maar mooi en met een leuke tuin om cursussen te organiseren. Ook kinderboerderij Neerhof in Dilbeek, Den Diepen Boomgaard in Grimbergen of Kamp Kwadraat in Overijse heb ik via het werk leren kennen. Plekken waar we trots op mogen zijn. Eigenlijk is er achter elke heuvel wel een plek die de moeite waard is.'

DUURZAAMHEID

Bij Arch'educ werkt Vansteelandt vaak rond duurzaamheid. 'Ik zie de Rand duurzamer worden, ja toch wel. Nieuwe duurzame ideeën ontstaan vaak in de grootstad. De laatste jaren deinen die meer en meer uit. Zaken als ruilen of freecycle - waarbij je zaken die je

niet meer gebruikt, weggeeft in plaats van weggooit - kennen we hier misschien nog niet, maar ik merk dat we duurzamer worden. Neem nu de openluchtbibliotheek die ik in Sint-Anna-Pede mee organiseerde. Je kon er een boek lenen op voorwaarde dat je er ook één achterliet. Het was prachtig om te zien hoe dat gedragen werd door de mensen en dat de respons zo groot was.'

Duurzaamheid evolueerde naar een nieuwe passie. 'Sinds enkele jaren maak ik onder de naam *Ik ook jou* hebbedingetjes door materialen te recyclen: nachtlampjes van wasmiddelflessen, nieuwe illustraties op oud servies, speelgoedmanden van oude banners. Iets wordt echt iets anders. Bovendien wil ik het er ook altijd mooi laten uitzien, want soms sta ik ermee op markten. Ik zou dat allemaal nog willen uitbouwen. Of ik mij ooit echt volledig op *Ik ook jou* wil storten? Daar ben ik nog niet uit.'

ANDERE MANIER

De Rand is een mooie en boeiende regio, en dat allemaal op 15 minuten van onze hoofdstad. 'De verwevenheid met Brussel is er en dat mag ook, maar ik hoop dat de hoofdstad onze regio niet volledig gaat opsloppen. Ik heb me lange tijd afgevraagd of ik in een stad zou kunnen aarden. Ik ben graag in de stad, maar ook graag thuis in het rustige Merchtem. Ik vind het heerlijk om met de auto door het glooiende landschap te rijden. Of terwijl je het eten klaar maakt je kinderen in de tuin te zien spelen. Bij ons ontstaat dat spontaan, in de stad moet je zo iets plannen. Naar het park gaan met de kinderen om nadien aan het eten te beginnen. Het is een andere manier van leven.'

22
28

AGENDA
MEI
2015

UIT IN DE RAND

Middeleeuwse gezangen

De klanken van New Orleans

Blasies

De klanken van New Orleans

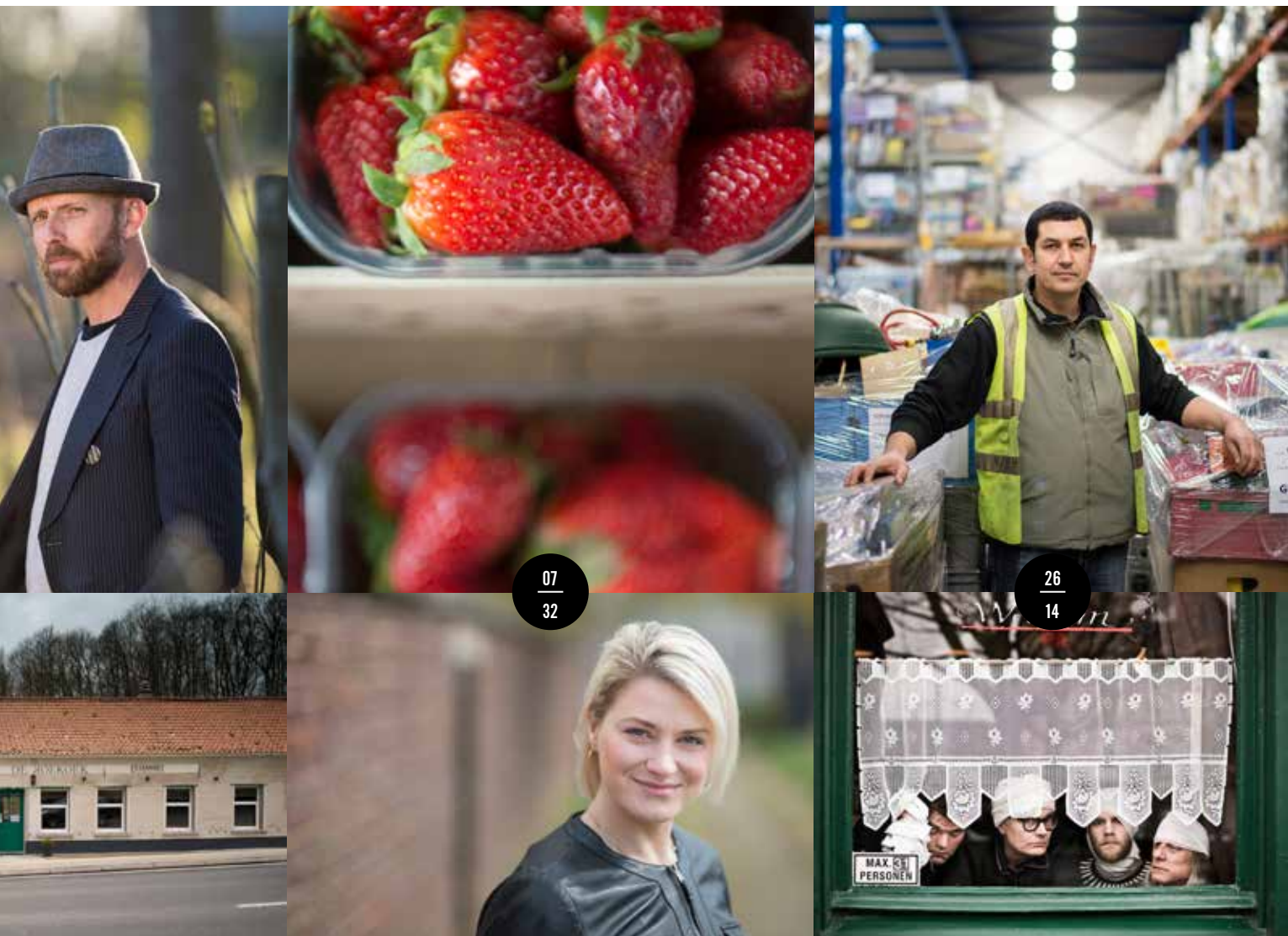
The Big Easy Revival

Blasies

De klanken van New Orleans

TEKST Jens De Smet • FOTO Filip Claessens

ABONNEMENT
15 € voor wie in de Rand woont, 20 € voor wie buiten de regio woont (9 nrs/jaar). Rekeningnr. IBAN BE 58 0910 2113 1679

07
32

26
14

INHOUD

04

12

26

- 06 VAN **ASSET** TOT **ZAVENTEM**
- 09 MIJN **GEDACHT**
- 16 **BOUW**WERK
- 22 INTERVIEW
- 24 OP **STAP**
- 25 DE **KIJKER**
- 29 KWESTIE VAN **SMAAK**
- 30 **OOG**VOORDERAND
- 32 GEMENGDE **GEVOELENS**

Nood aan sociale tewerkstelling blijft hoog

'In het arrondissement Halle-Vilvoorde is de werkloosheid in vergelijking met de rest van Vlaanderen relatief laag, maar er is wel een grote groep mensen die zeer moeilijk aansluiting vindt bij de reguliere arbeidsmarkt', zegt Jan Creten van het Regionaal Economisch en Sociaal Overlegcomité Halle-Vilvoorde.

EN

Vier dagen fietsen tegen kanker

Van 14 tot 17 mei fietsen een paar duizend mensen door Vlaanderen ten voordele van de strijd tegen kanker. 'Deze actie maakt iets los bij de mensen. Ik ben chronisch kankerpatiënt. De deelname aan de 1.000 km van Kom op tegen Kanker is elk jaar opnieuw een topervaring', zegt Leo Coene uit Dilbeek.

'Ik verdien meer dan geld alleen'

In onze nieuwe reeks *In het spoor van* volgt RandKrant mensen uit de Rand. Ze spreken over hun werk en hun leven. Rovshan Bayramov was notaris in Azerbeidzjan, nu sorteert hij tweedehands spullen bij Televil in Vilvoorde en vindt dat niet te min. 'Ik leer elke dag bij en word rijker als mens.'

FR

1 | Sociale economie

Nood aan sociale tewerkstelling blijft hoog

In het arrondissement Halle-Vilvoorde werken ruim 2.000 mensen in de sociale economie. Veel werkzoekenden die niet aan de bak komen op de gewone arbeidsmarkt vinden een job in een sociale werkplaats, beschutte werkplaats, strijkwinkel, klusjesdienst en andere organisaties uit de sociale economie.

TEKST Gerard Hautekeur • FOTO Filip Claessens

In het arrondissement Halle-Vilvoorde is de werkloosheid in vergelijking met de rest van Vlaanderen relatief laag, maar er is wel een grote groep mensen die geen of zeer moeilijk aansluiting vindt bij de reguliere arbeidsmarkt', zegt Jan Creten, stafmedewerker van het Regionaal Economisch en Sociaal Overlegcomité (RESOC) Halle-Vilvoorde.

Creten wijst allereerst op werkzoekenden die langdurig werkloos en kort geschoold zijn. 'Dikwijls gaat het om een combinatie van verschillende problemen, zoals mensen met een arbeidshandicap of psychische problemen. Of

soms hebben mensen brute pech. Na een chronische ziekte of een faillissement komen ze in een uitzichtloze situatie terecht. Op eigen kracht vinden ze niet de weg naar het reguliere arbeidscircuit. Voor die doelgroep biedt de sociale economie een job op maat. Begeleiders in de sociale economie zorgen voor persoonlijke coaching en ondersteuning. In Halle-Vilvoorde en in het bijzonder in de Rand vormt de taal een bijkomende drempel tot de arbeidsmarkt. Niet alleen in klassieke bedrijven, maar ook binnen de sociale economiebedrijven is een zekere kennis van het Nederlands vereist.'

ONDERBEDEELD

'Ondanks de specifieke problematiek in de Rand zijn er in vergelijking met de rest van Vlaanderen minder sociale economie projecten in Halle-Vilvoorde. Wat het aantal sociale werkplaatsen betreft scoort de regio matig, maar doet het wel goed voor het aantal beschutte werkplaatsen.' Creten nuanceert omdat de beschutte werkplaatsen het bijzonder moeilijk hebben om het hoofd boven water te houden. 'Er is niet alleen de onderlinge concurrentie, maar ook een toenemende concurrentie met commerciële bedrijven.'

'De Vlaamse overheid voorziet niet in bijkomende middelen. Ook niet in het nieuwe maatwerkdecreet voor de sociale economie. Met dit decreet wordt het plaatje voor de sociale economie grondig hertekend. Zo valt het onderscheid weg tussen beschutte werkplaats en sociale werkplaats. In de sociale economie onderscheidt het nieuwe beleid nog twee grote vormen: de lokale diensteneconomie en de maatwerkbedrijven en maatwerkafdelingen.'

LOKALE DIENSTENECONOMIE SCOORT MATIG

'Bij de lokale diensteneconomie gaat het veelal om kleine projecten met één of twee werknemers, zoals een sociaal restaurant, een klusjesdienst, de energiesnoeiers en fietspunten. Met dit aanvullende dienstenaanbod wil de overheid inspelen op maatschappelijke noden. Zo is er de gemeentelijke klusjesdienst die voor bejaarden eenvoudige aanpassingswerken uitvoert om de veiligheid van de thuiswonende bejaarden te verhogen. Energiesnoeiers is een andere lokale dienst. Zij geven advies om het huis beter te isoleren.'

Tot nu toe schiep de lokale diensteneconomie werkgelegenheid voor kansgroepen die ten minste één jaar niet-werkend werkzoekend zijn, uitkeringsgerechtigd en ten hoogste een diploma van secundair onderwijs hebben. In vergelijking met andere regio's in Vlaanderen scoort de lokale diensteneconomie in Halle-Vilvoorde zeer matig. De 1,8 doelgroepwerknemers op 100 potentiële klanten ligt beduidend lager dan het Vlaamse gemiddelde

EN SOCIAL EMPLOYMENT'S CONTINUING IMPORTANCE

'The level of unemployment in the Halle-Vilvoorde district is fairly low compared with the rest of Flanders but there is a large group of people who find it impossible or very difficult to gain access to the regular labour market', says Jan Creten, from the Halle-Vilvoorde Regional Economic and Social Consultation Committee (RESOC). The long-term unemployed, people with a disability or psychosocial problems or simply experiencing bad luck find it impossible or scarcely possible to join the regular employment system. 'Halle-Vilvoorde

has fewer social-economic schemes than the rest of Flanders, in spite of the specific challenges faced by the Vlaamse Rand.' 'The Tailored Support Decree for the social economy has stoked some uncertainty about what fate has in store for local service-based economy initiatives. The Flemish Authorities emphasise the need to get people into the regular labour market. This risks excluding the most vulnerable groups', according to Creten. In Halle-Vilvoorde the social economy is providing work for roughly 2.000 people.

van 2,6. In Halle-Vilvoorde zijn er een 90-tal mensen aan de slag in de lokale diensteneconomie. In de toekomst zal de afstand tot de arbeidsmarkt bepalen of iemand al dan niet in aanmerking komt voor tewerkstelling binnen een project van lokale diensteneconomie.

Het nieuwe decreet legt ook op dat hun tewerkstelling in de sociale economie stopt na vijf jaar. Daarna moeten ze een job vinden in het gewone arbeidscircuit. Bovendien zullen die lokale diensten ten minste vijf mensen voltijds moeten tewerkstellen. Dit maakt de toekomst van verschillende kleinere lokale diensteneconomie-initiatieven onzeker.'

MAATWERKBEDRIJVEN EN MAATWERKAFDELINGEN

'Veruit de meeste werknemers van de sociale economie zijn tewerkgesteld in de maatwerkbijbedrijven. In totaal nagenoeg 2.000 werknemers gespreid over diverse projecten in verschillende gemeenten van Halle-Vilvoorde. De nieuwe term *maatwerkbedrijf* slaat op de vroegere beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen waaronder de kringloopcentra en de strijkwinkel in Vilvoorde.' Het nieuwe maatwerkdecreet betekent een radicale ommekeer, zowel voor de organisaties in de sociale economie als voor de doelgroep.

Creten wijst eerst op enkele positieve kanten van het maatwerkdecreet. 'Met het oude beleid kwamen werkzoekenden pas in aanmerking voor tewerkstelling in de sociale werkplaats als ze ten minste vijf jaar werkloos waren. Met de nieuwe regeling komen kandidaten sneller in aanmerking. Voortaan wordt er immers ook gekeken naar andere problemen die hun toegang tot de reguliere arbeidsmarkt verhinderen. De afstand tot de arbeidsmarkt wordt gemeten aan de hand van een screeningstest. Op die basis wordt de subsidie toegekend en gezocht naar een passende arbeidsplaats binnen de sociale economie. De subsidiërende Vlaamse overheid benadrukt heel sterk de doorstroming naar de reguliere arbeidsmarkt. Ze wil vermijden dat doelgroep-werknemers zich *opsluiten* in een soort comfortzone van de sociale econo-

miebedrijven. Als ze doorstromen naar de reguliere arbeidsmarkt komen er plaatsen vrij voor nieuwe kandidaten in de sociale economie.'

'Het nieuwe maatwerkdecreet voor de sociale economie maakt de toekomst van verschillende kleinere lokale diensteneconomie-initiatieven onzeker.'

De doorstroming geldt evengoed voor de maatwerkafdeling. Naast de maatwerkbedrijven zijn er *maatwerkafdelingen*; reguliere bedrijven die ook een subsidie ontvangen van de Vlaamse overheid om mensen van de doelgroep tewerk te stellen. Het gaat om de vroegere invoegbedrijven die werknemers gedurende vier jaar konden tewerkstellen met afnemende overheidssubsidiëring. Dit systeem dooft nu uit en wordt vervangen door maatwerkafdelingen. Die moeten minimum vijf mensen van de doelgroep voltijds in dienst nemen.

'De Vlaamse overheid benadrukt de doorstroming naar de reguliere arbeidsmarkt.'

RISICO'S

'De Vlaamse overheid geeft absolute voorrang aan doorstroming naar de reguliere arbeidsmarkt. Hierdoor dreigen de zwakste groepen uit de boot te vallen. Als je een werkzoekende in dienst neemt met een ernstige arbeidshandicap of psychosociale problemen, die bovendien nog eens taalachterstand heeft, is het niet evident om de werknemer te laten doorstromen. Uit een studie van het HIVA Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving blijkt dat de reguliere werkgevers toch een zeker sociaal engagement moeten hebben en ook de nodige ondersteuning, zowel financieel als qua begeleiding van de doelgroep-werknemer. Tot nu toe is dat echter nog niet geregeld. Het is dan ook niet denkbeeldig dat uitgerekend de mensen met de grootste afstand tot de arbeidsmarkt ook in de sociale economie uit de boot zullen vallen.'

i Volgende maanden gaan we dieper in op een aantal sociale economie-projecten in de Rand.

Zingend en door geschiedenis

DROGENBOS De sporthal van Drogenbos wordt tijdens het weekend van 9 en 10 mei omgetoverd tot een theaterzaal. Twaalf verenigingen uit de kleine faciliteitengemeente spelen dan de revue *Van Droogenbosch naar Drogenbos*. 'Liefst 100 mensen beklimmen het podium, van piepjonge dansers tot wat rijpere Drogenbossenaren van seniorenvereniging OKRA', vertelt André Lermiaux, voorzitter van de cultuurraad. 'In de revue komen in vijftien scènes evenveel belangrijke momenten uit de voorbije 135 jaar in Drogenbos aan bod. Het gaat dan bijvoorbeeld over de geboorte van schilder-boer Felix De Boeck en het ontstaan van de fanfare. Bijzon-

Protest tegen gevangenis

HAREN/MACHELEN Met de afbraak van enkele oude gebouwen op de Wansonsite op de grens van Machelen en Haren is de bouw van de grootste gevangenis van het land van start gegaan. De gevangenis moet plaats bieden aan 1.200 gedetineerden en zal de gevangnissen van Sint-Gillis, Vorst en Berkendaal vervangen. Niet iedereen is blij met de plannen. Advocaten en rechters hebben hun twijfels bij de megagevangenis. 'Het is gewoonweg te groot, te duur en te ver', klinkt het bij de vereniging van magistraten. De gemeente Machelen is niet opgezet met de toegangs-

weg naar de gevangenis. In de huidige plannen loopt die via de Woluwelaan. Burgemeester Jean-Pierre De Groef (SPA) ziet de ontsluiting liever via Haren gebeuren. Ook bij de buurtbewoners in Haren is er flink wat tegenstand. Samen met een aantal verenigingen hebben ze een plan uitgewerkt voor een open boerderij op de Keelbeeksite, waar de gevangenis gepland is. 'We willen het semi-landelijke karakter van Haren bewaren. Ons project voor een boerderij past hierin, niet een mega-gevangenis. Haren is geen vuilnisbelt', aldus actievoerder Laurent Moulin. •TD

Make-over voor Hanssenspark

VILVOORDE Het Hanssenspark in Vilvoorde krijgt een grondige facelift. 'Het park wordt helemaal opgefrist', legt Kim Dekeyser van het Agentschap Natuur en Bos uit. 'In een eerste fase wordt onder meer de brug gerestaureerd en worden een aantal zieke bomen gekapt. In een tweede fase krijgt het park een nieuwe invulling. We willen vooral meer kleur en licht in het Hanssenspark brengen.' Het park moet in de toekomst een groene

long vormen tussen het station van Vilvoorde, het Watersiteproject en het handelscentrum. 'Het moet een rustpunt worden', meent Katrien Vaes (Open VLD), schepen voor Openbare Werken. 'Het Hanssenspark ligt op de wandel- en fietsroute van Basiliek tot Basiliek, die loopt van de basiliek van Grimbergen tot die van Vilvoorde. Dit park moet een zalig plekje worden waar je eventjes tot rust kan komen.' •TD

dansend denis

der is dat alles in het dialect wordt gespeeld. Omdat nog weinig mensen het dialect beheersen en omdat we ook anderstaligen willen verwelkomen, wordt alles ondertiteld. We hebben allemaal samen meer dan drie jaar aan deze revue gewerkt en heel Drogenbos leeft er naartoe. Het wordt een echt toneelfeest.' • TD

i De revue *Van Drogenbosch naar Drogenbos* wordt gespeeld in de sporthal van Drogenbos op zaterdag 9 mei om 18 uur en op zondag 10 mei om 15 uur. Voor tickets bel je naar 02 380 77 51.

Theaterproject over diversiteit

GRIMBERGEN/MACHELEN/VILVOORDE/ZAVENTEM

De integratiediensten van Grimbergen, Machelen, Vilvoorde, Zaventem en Zemst zetten samen met het Provinciaal Integratiecentrum een theaterproject op poten. 'Het gaat om een theaterproject over diversiteit', klinkt het bij de integratiedienst van Zemst. 'We zijn op zoek naar mensen met verschillende achtergronden, ook qua moedertaal. Toneelervaring is geen vereiste. De deelnemers zullen het theaterstuk onder begeleiding van een professional zelf in elkaar boksen. We starten met het project in mei en de voorstellingen zijn gepland in het voorjaar van 2016.' Inwoners uit Grimbergen, Machelen, Vilvoorde, Zaventem en Zemst die interesse hebben om deel uit te maken van het theaterproject, kunnen contact opnemen met de integratiedienst van hun gemeente. • TD

Het gemeentehuis van **Dilbeek** krijgt als eerste gebouw in Vlaanderen het nieuwe herkenningsteken voor beschermde monumenten. • De Abdij van **Grimbergen** is één van de eerste abdijen ter wereld die met houtpellets verwarmt. • Het Museum voor Oudere Technieken in **Grimbergen** en het FelixArt Museum in **Drogenbos** krijgen de volgende zes jaar 125.000 euro subsidie van de provincie Vlaams-Brabant. • Luchtvaartmaatschappij Brussels Airlines op **Zaventem** heeft vorig jaar het nettoverlies beperkt tot 4,2 miljoen euro. Dat is vijf keer minder dan in 2013. • In **Vilvoorde** is het startschot gegeven van 't Sas, een bouwproject van 138 appartementen in het Watersiteproject langs het kanaal. • Voor volgend schooljaar zijn er in **Asse** 57 kleuters meer aangemeld dan er plaatsen zijn. • De bibliotheek in **Strombeek-Bever** verhuist tegen 2017 naar een nieuw administratief gebouw tegenover het cultuurcentrum. • Vormings- en jeugdverblijfscentrum Destelheide in **Dworp** wordt grondig gerenoveerd. Kostprijs: 4,3 miljoen euro. • In **Dilbeek** valt het doek over het zomerse filmfestival Kottekoer. Na 17 edities zijn er niet genoeg vrijwilligers meer om het evenement te organiseren. • **Meise** plant een nieuwe sociale woonwijk in het gehucht Eversem met zo'n 300 woongelegenheden. • Provinciegouverneur De Witte zegt dat de inbraakbestrijding in de Rand mank loopt door een tekort aan personeel en technische ondersteuning. • Het dorpsplein in **Sint-Martens-Bodegem** wordt heraangelegd en verkeers- en parkeervrij gemaakt. • De provincie Vlaams-Brabant investeert 150.000 euro in de nieuwe fietsersbrug over de E19 in Zemst. • Het bekende café-restaurant Au Petit Coq, ook wel Kokske genoemd, in **Linkebeek** wordt omgevormd tot een woonproject. • Op de Zoniënwoudlaan in **Sint-Genesius-Rode** wordt een groene golf ingevoerd; de verkeerslichten zijn zo afgesteld dat de autobestuurders die zich aan de maximumsnelheid houden in een ruk kunnen doorrijden. • **Vilvoorde** komt tussen in de huurprijs van de Blue-bike-huurfietsen aan het station, die zo 1 euro in plaats van 3 euro per rit zullen kosten. • **Vilvoorde** start een juridische procedure tegen Infrabel omdat de spoorwegbeheerder de renovatie van het vervallen station wil uitstellen. • In de Plantentuin in **Meise**

Aardbeien proeven

PAMEL Op 10 mei is het smullen in het Proefcentrum voor Kleinfruit in de Roosdaalse deelgemeente Pamel. Dan vindt de Dag van de Aardbei plaats. 'Voor de 60e keer stellen aardbeitelers de aller fraaiste exemplaren van de heerlijke rode vrucht aan je voor tijdens een dag vol animatie, proeverijen, demonstraties en rondleidingen', vertelt Yves Hendrickx van het Proefcentrum. 'Er is natuurlijk de traditionele aardbeiententoonstelling, waarop je de vrucht in alle haar geuren en vormen kan zien. Je kan ook gratis een aardbeienbedrijf bezoeken of een rondleiding volgen op onze proefvelden, waarop we biologische aardbeien telen. De studenten van COOVI geven culinaire demonstraties en laten je proeven van overheerlijke aardbeienhapjes. Voor de kinderen is er een aardbeienclown, grime en een workshop insecten- en bijenhôtels maken. Arjaun zorgt voor volkse muziek uit het Pajottenland.' • TD

i De 60e Dag van de Aardbei vindt plaats op zondag 10 mei van 10u tot 18u.
Adres: Proefcentrum Pamel, Molenstraat 26, Roosdaal.

is de Balatkas gerestaureerd. Deze historische serre uit 1854 werd gebouwd om de reuzenwaterlelie te kunnen kweken. • Langs De Baveylei in **Vilvoorde** maken kunstenaars een enorme muurschildering. • De facilititeitengemeenten vragen een oplossing voor hun OCMW's. In 2019 gaan in alle gemeenten behalve in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut de OCMW-bevoegdheden naar het gemeentelijk niveau. • In **Wezembeek-Opdem** verzamelde een actiecomité meer dan 1.000 handtekeningen tegen de milieuvergunning van een bedrijf voor het opslaan van asbest. • De renovatie van het Afrikamuseum in **Tervuren** zit op schema; het zal in 2017 de deuren weer openen. • In **Zellik** maken cultuurcentrum Den Horinck en jeugdhuis Time Out plaats voor een nieuw polyvalent complex waar het cultuurcentrum en het jeugdhuis een plek krijgen. • Bijna de helft van de gewestwegen in onze provincie verkeert in slechte staat. Het Agentschap Wegen en Verkeer moet een inhaalbeweging maken om de nodige herstellingen uit te voeren. • Uit een enquête in opdracht van De Lijn blijkt dat twee op drie mensen in **Meise** de geplande sneltram zal gebruiken. • Op een werf aan de Steenkaai in **Vilvoorde** is een 105 jaar oude tunnel gevonden onder het kanaal Brussel-Schelde. Hij diende om bloem van de Molens Drie Fonteynen van de ene kant van het water naar de opslagruimte aan de overkant te brengen. • In **Mollem** zijn vier windturbines van 100 meter hoog en wieken van 50 meter, samen goed voor 10 miljoen euro, in gebruik genomen. • In Peutie wordt een nieuw schoolgebouw voor 200 leerlingen gebouwd. Kostprijs: 6 miljoen euro. • Tegen het huidige tempo zullen de knelpunten op ons wegennet pas tegen 2070 weggewerkt worden, zo blijkt uit cijfers van mobiliteitsorganisatie Touring. • Vooral de grote ring rond Brussel en de A8 in Halle zijn al vele jaren knelpunten. • In **Sint-Pieters-Leeuw** is het eerste politievoertuig voorgesteld van de nieuwe politiezone Zennevallei. Die zone is een fusie van de korpsen in Halle, **Beersel** en **Sint-Pieters-Leeuw**. • De gemeente **Hoeilaart** wil haar gemeenteplein omvormen tot een ontmoetingsplein. • In Kapelle-op-den-Bos, **Grimbergen**, Londerzeel, **Meise**, **Merchtem**, Opwijk en Zemst zal de Openbare Afvalstoffenmaatschappij OVAM een derde saneringsronde organiseren voor het verwijderen van asbest bij particulieren. • In **Merchtem** wordt zaal Harmonie afgebroken om plaats te maken voor een nieuwe zaal. • Het OCMW van **Vilvoorde** verkoopt 48 gronden om het nieuwe woonzorgcentrum te financieren. • De eigenaar van de oude portierswoning van het vroegere kasteel Wolfshagen in **Lot** wil het gebouw er opnieuw laten uitzien als vroeger. • JH

Rijden maar

LINKEBEEK/WEMMEL Op 3 mei razen de zeepkisten door Linkebeek tijdens de befaamde zeepkistenrace. 'Waaghalzen en creatievelingen krijgen de kans om met hun zelfgebouwde bolide over ons parcours te vliegen', vertelt Dirk Craps van gemeenschapscentrum de Moelie. 'Het parcours is dit jaar 100 meter langer. Er zit een extra bocht in die het verschil kan maken.' Heeft je zeepkist de race in Linkebeek overleefd, dan kan je een tweede manche rijden in Wemmel op 15 mei. 'Dan vindt de beruchte jaarlijkse GP van Wemmel plaats', aldus mede-organisator Wies Herpol. 'Het is de vijfde keer, dus het wordt een feesteditie met toeters en bellen. De razend spannende zeepkisten- en gocartrace blijven de traditionele ingrediënten, maar verwacht zeker ook een paar toffe extra's.' • TD

i De zeepkistenrace van Linkebeek vindt plaats op 3 mei. Meer info op www.demoelie.be
De Grote Prijs van Wemmel wordt gereden op 15 mei. Meer informatie op www.gpwemmel.be

Spelen met woorden

SINT-GENESIUS-RODE Café Combinne, het praatcafé voor anderstaligen, is in Sint-Genesius-Rode gestart met een nieuw initiatief. Voortaan kan je er ook scrabbelen. 'Op woensdagavond zijn anderstaligen en Nederlandstaligen welkom voor Café Combinne in het dienstencentrum De Boomgaard. Elke eerste woensdag van de maand kan je er nu ook scrabbelen', legt Rita Denayer van Café Combinne in Sint-Genesius-Rode uit. 'Scrabble is een gezelschapsspel dat je een

Fatima Ualgasi is een geboren en getogen Vilvoordse met internationale roots, literaire ambities en diverse blogs. Voor RandKrant schrijft ze afwisselend met Tom Serkeyn, Joris Hintjens en Dirk Volckaerts de column *mijngedacht*.

Blijf van mijn bib

Ik was 10 toen ik lid werd van de openbare bibliotheek. Dat had ik te danken aan mijn catecheselerares, die vroeg of ik mee wou. Op school hadden we een bibliotheek, maar dat er ook buiten de school zoiets bestond, daar had ik geen weet van. Mijn grootouders, bij wie ik woonde, moedigden mijn leergierigheid aan. Dus ik mocht naar de bib. Wat een ontdekking! Ik was niet langer gebonden aan het inkomen van mijn grootouders. Voor mij gaven ze graag geld uit aan boeken, maar wat daar bijeen stond, konden ze mij uiteraard niet kopen. Ik trok dus elke week naar de bib voor een verse portie leesvoer.

Met de overstap naar de volwassenenafdeling had ik het even moeilijk. Ik wist niet hoe ik uit het grotere aanbod moest kiezen. Ik vertrouwde op de lessen Nederlands en ontdekte de literaire roman, die voortaan deel uitmaakte van mijn vaste leesrepertoire. Wat zich later zou vertalen in mijn studiegebied: Germaanse Filologie.

Maar de grote ontdekking uit die tijd was de afdeling non-fictie. Die was bij de kinderboeken eerder beperkt. Vooral kunst werd een passie. De extase toen ik in de bib massa's kunstboeken aantrof... Ontiegljik dure boeken die je zomaar mee naar huis mocht nemen. Tegen dat ik op school kunstgeschiedenis kreeg, had ik dat vak eigenlijk al niet meer nodig.

Tegelijk ontdekte ik dat je ook platen kon uitlenen. Via de school had ik klassieke muziek ontdekt, maar mijn liefde voor 'dat kattengejank' werd thuis niet gefinancierd. Dus bracht ik Händel en Vivaldi mee uit de bib.

Toen ik op school Engels en Duits kreeg, ging er weer een venster open. Want de bib gaf mij toegang tot leesvoer in andere talen. Die liefde zou zich pas ten volle ontwikkelen toen ik de universiteitsbibliotheek aan mijn repertoire

kon toevoegen. Repertoire, want tegen die tijd had ik niet genoeg meer aan één bib. Omdat ik voor een schooltaak onvoldoende info kon vinden in eigen stad, ontdekte ik de bib van Mechelen en werd er ook lid.

In de universiteitsbibliotheek, waar ik vele genoeglijke uren doorbracht, leerde ik informatie digitaal opzoeken; weer een nieuwe passie. Dat leidde tot een opleiding bibliothekkunde en het beroep van bibliothecaris. Toen werd het internet geboren. Wie denkt dat dat het einde was van mijn liefde voor boeken vergist zich. Waar kan je beter terecht voor lectuurtips dan op het web? En als je internetverbinding thuis het laat afweten, dan ga je toch gewoon verder surfen in de bib?

Ik zou vandaag niet zijn wie ik ben zonder de bib. Ik zou niet zoveel kansen gehad hebben, ik zou niet zoveel gelezen hebben, mijn pen zou minder vlot zijn, ik zou veel minder weten, ik zou minder mens zijn.

Onbegrijpelijk vind ik dan ook de beslissing van de Vlaamse Regering om gemeenten niet langer te verplichten een bibliotheek open te houden. Misschien zal dit niet meteen tot het sluiten van bibliotheken leiden, maar ze langzaam doodknippen, dat zit er wel in. Zoals Jeroen Olyslaegers zegt: 'Op deze manier maak je van de bibliotheken de speelbal van de politieke beloftes van de plaatselijke overheden'.

Voor onze regio zijn er nog extra gevaren. Bibliotheken zijn een belangrijk steunpunt voor de Nederlandse taal in de Rand. Hoe wil je verfransing tegenhouden als je bibliotheken ondermijnt? Ik kan er echt niet bij en zeg met vuur: #blijfvanmijnbib!

TEKST Fatima Ualgasi • FOTO Filip Claessens

prima kans biedt om je Nederlands te oefenen en het is natuurlijk ook voor de Nederlandstaligen heel leuk om te doen.' • TD

De volgende scrabbletafels tijdens Café Combinne zijn op 6 mei, 3 juni en 1 juli in dienstencentrum De Boomgaard, Vergeet-Mij-Nietjeslaan 8 in Sint-Genesius-Rode. Je deelname en een drankje zijn gratis. Meer informatie op 02 381 14 51 of www.deboesdaalhoeve.be

Infosessies over voeding

OVERIJSE Cru in Overijse, het nieuwe winkelconcept van Colruyt waar je terecht kan voor streekproducten en biologisch voedsel, geeft voortaan elke twee weken een infosessie over de lokale partners en producten waarmee gewerkt wordt. 'We leggen de mensen tijdens zo'n sessie uit waarom we precies met die bepaalde partner in zee gaan. Je krijgt ook informatie over de producten in de winkel. Dat kan bijvoorbeeld over het biologisch brood zijn of het varkensvlees van een teler uit de buurt', vertelt Caroline Van Damme van Cru. 'We houden die infosessies in de winkel omdat we het belangrijk vinden dat de mensen die bij ons voeding komen kopen, weten wat ze eten.' • TD

Meer informatie over de infosessies vind je via de Facebookpagina van Cru Overijse.

Offroad triatleet Jim Thijs

‘Topsport is de beste

Jim Thijs behoort tot de wereldtop in de offroad triatlon. ‘Bij deze sport zit je middenin de natuur en kom je op de mooiste locaties. We zwemmen in een meer of zee en trekken naar de bergen of de bossen. Dat is veel leuker dan op straat.’

TEKST Ines Minten • FOTO Filip Claessens

Thijs leeft voor de sport. Dat is altijd zo geweest. ‘In mijn eerste sportherinnering ben ik wat met mijn BMX aan het rondcrossen in de tuin’, vertelt hij. ‘Als je mij vraagt naar mijn eerste competities wordt het vager. Voetbal misschien? Of atletiek? Motocross? Ik heb als kind zoveel sporten beoefend dat ik niet meer weet wat er eerst was.’ Met de meeste van die sporten had hij geen grootse bedoelingen. Hij beleeft er plezier aan en dat is dat. ‘Motocross nam ik iets serieuzer. Dat heb ik gedaan tussen mijn 7 en 15 jaar.’ Maar dan ontdekt Thijs triatlon en hij is gelanceerd. ‘Die sport heb ik onmiddellijk met veel ambitie en passie beoefend. Vanaf het begin wilde ik zo goed mogelijk worden. Nu, bijna 20 jaar later, doe ik het nog altijd met even veel plezier.’

ZOALS OP TV

Als jonge gast ziet Thijs triatlon op tv en hij leest erover in sportmagazines. ‘In die tijd was er nog geen internet, dus dat waren mijn enige bronnen van informatie. Ik dacht dat het een sport was die je alleen in Amerika of andere verre landen kon beoefenen.’ Tot hij bij toeval op een Belgische triatlonkalender stuit. ‘Fantastisch. Ik heb mij onmiddellijk aangesloten bij de triatlonclub van Leuven. Ik was toen 15 of 16. Via die club kwam ik andere triatleten uit de buurt van Overijse tegen en drie jaar later werd er ook daar een club opgericht.’ Al snel stoot Thijs door naar een nationaal en internationaal niveau. ‘Had je mij toen gevraagd wat ik later

DE ‘SPITZENSORT IST DIE BESTE UNIVERSITÄT’

Jim Thijs gehört zur Weltspitze im Offroad-Triathlon. ‘Bei diesem Sport befindet man sich mitten in der Natur und kommt an die schönsten Locations. Wir schwimmen in einem See oder im Meer und ziehen dann in die Berge oder die Wälder.’ Thijs ist zunächst zehn Jahre lang ausschließlich Triathlons auf der Straße gelaufen. ‘Sobald die sogenannten Xterra-Wettkämpfe populär wurden und Offroad-Triathlon sich zu einem professionellen Sport entwickelte, habe ich diese Variante ausprobiert. Seit 2006

mache ich nur noch Offroad. Es macht viel mehr Spaß, seinen Sport in voller Natur zu erleben.’ Thijs zufolge gibt es nichts Schöneres, als mit seinem Sport die ganze Welt erleben zu können. ‘Spitzensport ist eine Schule in jeder Hinsicht. Man wird davon stärker, gesünder und klüger, man kommt mit den unterschiedlichsten Menschen und Kulturen in Kontakt. Bei einem Individualsport ist man für alles selbst verantwortlich. Wenn es gut läuft, aber genauso, wenn es schief läuft. Deshalb ist Spitzensport die beste Universität.’

universiteit'

wilde worden, was topsporter het enige mogelijke antwoord. Mijn schoolresultaten waren goed, maar mijn motivatie om te studeren was nooit zo groot als die om te sporten.'

HEEL DE WERELD ZIEN

De eerste tien jaar loopt Thijs uitsluitend triatlons op de weg. In die categorie bestaan twee types. Je hebt de Olympische triatlon met zwemmen, fietsen en lopen op korte afstand, en er is de Iron Man, op lange afstand. Daarnaast bestaat offroad triatlon, een variant op kortere afstand (doorgaans 1.000 tot 1.500 meter zwemmen in open water, ongeveer 30 km mountainbiken en zo'n 10 km hardlopen). 'Vanaf de zogenaamde Xterra-wedstrijden populair werden en offroad triatlon uitgroeide tot een professionele sport, heb ik die tak uitgeprobeerd. Het was meteen een succes en dus ben ik daarbij gebleven. Sinds 2006 doe ik alleen nog offroad. Het is veel leuker om in de volle natuur je sport te kunnen beleven.'

Op 1 mei neemt Jim Thijs met de ploeg van Overijse deel aan het Belgisch kampioenschap ploegentriatlon in Izegem. 'In juni neem ik deel aan een Italiaanse wedstrijd en in juli is er het Europees kampioenschap, maar eigenlijk is het op competitievlak een heel rustige periode. Van de lente tot de herfst ben ik bijna constant op pad.' Het leven als professionele triatleet bevalt Thijs uitstekend. 'Er bestaan prettigere dingen dan almaar in- en uitpakken en met je materiaal zeulen. Maar er bestaat niets mooiers dan met je sport heel de wereld te kunnen zien. Ik kan mij geen beter leven indenken.'

TRIATLONKOPPEL

Voor en na de wedstrijden verdeelt hij zijn tijd tussen de Druivenstreek en het eiland Sardinië, waar zijn vriendin Elisabetta Curridori woont. Het koppel leerde elkaar kennen dankzij de sport, want ook Elisabetta is professioneel triatleet. 'Zij heeft ongeveer hetzelfde niveau als ik. Ze combineert de topsport momenteel met een studie Lichamelijke Opvoeding waardoor

ze minder wedstrijden doet dan ik, maar we houden toch grotendeels hetzelfde programma aan. Dat is super. Ook onze trainingen lopen voor een stukje gelijk. We hebben wel verschillende coaches en de intensiteit van bepaalde onderdelen varieert, maar de rustige trainingen doen we samen.'

Sardinië is een ideale plek voor offroad triatleten. 'Het klimaat is er heel het jaar door beter dan in België. Vooral de winters zijn zachter. En je hebt er veel bergen, waardoor je perfecte parcours kunt uittekenen voor je mountainbiketrainingen.'

Ondanks het vele reizen en zijn sympathie voor Sardinië, blijft Thijs zich toch vooral in de Druivenstreek thuis voelen. 'Waar ik ook ben, thuis is Huldenberg en Overijse. Mijn familie en vrienden wonen er, ik heb in beide gemeenten gewoond, getraind en in clubs gezeten. Mijn middelbaar onderwijs volgde ik in Overijse en voor ik echt van mijn sport kon leven, werkte ik als redder in het zwembad. Ik snap ook goed waarom er zoveel buitenlanders in de Druivenstreek wonen. Het is er gewoon fantastisch, toch? Je hebt altijd een klein centrum bij de hand, waar je alles vindt wat je nodig hebt, en op twee minuten sta je middenin het groen.'

DOPING

'Het lastigste aspect van mijn sport? Doping, zonder enige twijfel. In triatlon zijn er weinig controles en toch lopen er geregeld atleten tegen de lamp. Er is al eens een WK geweest waarbij vier van de vijf atleten uit de top-5 een dopingverleden hadden. Dat is frustrerend, want je weet nooit zeker of je concurrenten met dezelfde wapens strijden. Daardoor kun je moeilijk je precieze niveau inschatten. Om met zulke frustraties om te gaan, kun je drie dingen doen: afhaken, zelf gebruiken of je motivatie bijstellen. In plaats van te streven naar het wereldkampioenschap en met die frustraties te blijven zitten, kijk ik vooral naar mezelf. Ik wil het beste uit mezelf halen en zoveel mogelijk perfecte wedstrijden afwerken. Zolang ik dat kan doen, kan ik op het hoogste niveau blijven

meedraaien. Vorig jaar was ik bijvoorbeeld derde op het Europees Kampioenschap. Op het WK haalde ik de 13e plaats en ik ben ooit al eens als 10e geëindigd. Nu is mijn doel om opnieuw in de top-10 te raken.'

'Topsport is een leerschool op alle vlakken. Je wordt er sterker, gezonder en slimmer van, je komt met de meest uiteenlopende mensen en culturen in contact. In een individuele sport ben je voor alles zelf verantwoordelijk. Als het goed gaat, maar evengoed als het fout gaat. Daarom is topsport de beste universiteit.'

GEWOON DOEN

We sporten te weinig, worden te dik, leven ongezond, klinkt het dikwijls. Veel mensen die niet sporten, hebben snel excuses klaar. 'Nochtans is het simpel', vindt Thijs. 'De mens is van nature een uithoudingssporter. We zijn genetisch zo bepaald: onze voorouders moesten op pad om te jagen of voedsel te verzamelen. Nu hebben we het op dat vlak iets makkelijker, maar die genen hebben we nog. Door meer te bewegen, geef je je lichaam een stukje terug waarvoor het gemaakt is. De eerste stappen om weer in contact te komen met je lichaam – eens goed buiten adem zijn, ervaren wat zweten en spierpijn is – is voor veel mensen al voldoende om vertrokken te zijn. Het is fijn om te voelen dat je lichaam meer kan dan je denkt. Iedereen heeft wel iemand in zijn omgeving die vijf jaar geleden nooit bewoog en die nu bijvoorbeeld marathons loopt. Dat almaar meer mensen hun limieten proberen te verleggen, vind ik positief. Bij velen begint het met te voet of de fiets naar de bakker te gaan. Mijn belangrijkste tip? Begin eraan, bouw zoveel mogelijk regelmaat in wat je doet en zie wat ervan komt. Als je het moeilijk vindt om jezelf ervoor op te laden, probeer dan een duidelijk doel te stellen. Mijn doel is topprestaties leveren en daarvoor train ik dagelijks vier à vijf uur. Voor iemand anders kan dat gewicht verliezen zijn of gezonder worden. Of probeer met vrienden af te spreken om bijvoorbeeld tegen volgend jaar 5 km te kunnen lopen.'

Vier dagen fietsen tegen kanker

Samen trappen tegen kanker. Dat is het motto van de *1.000 km van Kom op tegen Kanker*, die tijdens het Hemelvaartweekend voor de zesde keer gereden wordt. Van 14 tot 17 mei fietsen een paar duizend mensen door Vlaanderen ten voordele van de strijd tegen kanker.

TEKST Tina Deneyer • FOTO Filip Claessens

Maar liefst 600 fietsteams nemen deel aan de zesde editie van de 1.000 km. De totale afstand wordt onderverdeeld in acht etappes van 125 kilometer. Er zijn twee etappes per dag, die in peloton worden gereden. Telkens rijdt één lid van het team de etappe. De prakti-

sche organisatie is in handen van Flanders Classics, organisator van de Ronde van Vlaanderen. Het concept is simpel: elk team dat 5.000 euro inzamelt voor Kom op tegen Kanker mag deelnemen. De opbrengst gaat naar het wetenschappelijk kankeronderzoek.

BIJZONDERE ERVARING

De Vlaamse Rand is goed vertegenwoordigd. Zo klikt het personeel van de gemeente en het OCMW Grimbergen de schoenen in de pedalen. 'Wij doen al voor de vijfde keer mee. Voor ons team is het elk jaar opnieuw een bijzondere ervaring', vertelt Lieve Loecx van de dienst Welzijn, die de actie in Grimbergen mee coördineert. 'Zeven personeelsleden van de gemeente fietsen effectief mee, maar de betrokkenheid bij de 1.000 km is groot bij al onze mensen. Het personeel bakt cake, taart en wafeltjes om te verkopen, we maken spaghetti en we organiseren een carwash om geld in te zamelen. Zo kunnen we de inwoners van Grimbergen betrekken.

We proberen ook de verenigingen warm te maken om deel te nemen. Dat creëert een toffe dynamiek in onze gemeente. Dit jaar geraken we moeiteloos aan de 5.000 euro die we moeten inzamelen. Het grootste bewijs dat deze actie iets losmaakt bij de mensen.'

IEDEREEN WINT

De vzw Nidasjtere uit Dilbeek vaardigt maar liefst zeven teams af. Bezieler van de ploeg is Leo Coene, zelf kankerpatiënt sinds 2007. 'We nemen deel vanaf de eerste editie in 2010', vertelt Coene. 'In onze teams zitten een aantal mensen die intussen genezen zijn van kanker. Anderen hebben onrechtstreeks met de ziekte te maken. Aangezien we zeven teams hebben, moeten we 35.000 euro inzamelen. We zijn het hele jaar door bezig met allerlei acties om de centen bij mekaar te krijgen, en dat lukt wonderwel. In de aanloop naar het evenement trekken we met onze vzw ook naar de lagere scholen om de kinderen te informeren over kanker. Niet om hen bang te maken, maar om hen op hun maat uitleg te geven over de ziekte. Zij zijn tenslotte de volgende generatie die er misschien nog meer dan de onze mee te maken zal krijgen.'

'De deelname aan de 1.000 km is elk jaar opnieuw een topervaring. Ik ben chronisch kankerpatiënt en rij altijd mee met de traagste groep. Zo heb je tijd om wat te babbelen en kan je je verhaal delen met je lotgenoten. Als ze mijn verhaal horen, zeggen mensen vaak dat zij het niet zouden aankunnen. Maar ik denk net hetzelfde als ik hun verhaal hoor. Iedereen leert op zijn manier omgaan met de ziekte. Dat samen fietsen, is zalig. Het is geen wedstrijd, iedereen wint.'

De zesde editie wordt speciaal voor Coene en Nidasjtere. 'Op 14 mei, de eerste dag, stoppen de 600 teams voor de middag tussen de twee etappes in Dilbeek. We willen op de Baron De Vironlaan, van de Ninoofsesteenweg tot aan het gemeentehuis, een erehaag van supporters vormen voor de fietsers. De deelnemers krijgen een lekker bord pasta in CC Westrand en op het plein voor het gemeentehuis wordt een heel evenementendorp neergepoot met animatie voor jong en oud. Kortom, op 14 mei wordt het een feest in Dilbeek.'

i De 1.000 km van Kom op tegen Kanker wordt gereden van 14 tot en met 17 mei. Meer informatie vind je op www.1000km.be. Meer weten over de vzw Nidasjtere? Surf naar www.nidasjtere.be

Middeleeuwse gezangen

KLASSIEK

In de bergen ten noorden van Barcelona ligt het Monasterio de Montserrat, een abdij die elke Catalaan kent. Het manuscript *Llibre Vermell de Montserrat*, dat daar wordt bewaard, kennen weinig Catalanen, maar veel Europese musici van ver buiten Spanje. Het boek uit 1399 bevat liederen uit de bloeiperiode van de streek. Twee toonaangevende Vlaamse groepen van oude muziek, het vocaal-instrumentaal ensemble **Zefiro Torna** en het gregoriaans **Psallentes**, brengen in Ternat een keuze uit dit vermaarde boek. 'Soms willen de pelgrims zingen en dansen wanneer ze in de kerk van Onze-Lieve-Vrouw van Montserrat waken', zeggen de monniken van de abdij. En ze voegen eraan toe: 'Dat

willen de pelgrims ook overdag, buiten de kerk, maar dan moeten ze wel fatsoenlijke en vrome liederen aanheffen. Daarom werden een aantal van dergelijke gezangen neergeschreven. Er moet met terughoudendheid en bescheidenheid gebruik van gemaakt worden, zodat zij die zich aan het onophoudelijk devoot bidden en het bezinnen hebben overgegeven, niet gestoord worden.' Zefiro Torna brengt het Europees cultureel erfgoed uit de middeleeuwen, renaissance en barok op een unieke wijze tot leven. De groep verwierf internationale faam met zijn veelzijdige aanbod. Psallentes van Hendrik Vanden Abeele gaat met professionele stemmen op zoek naar het wezen van het gregoriaans in verschillende historische stadia. • MC

VR • 8 MEI • 20.30

Libre Vermell de Monserrat

Zefiro Torna & Psallentes
Ternat, Sint-Jozefskerk, 02 582 44 33
samenwerking tussen CC Westrand
en CC De Plotter

De klanken van New Orleans

JAZZ

Yves Peeters Group lanceert in CC de Meent een nieuw project. De zes koppige jazzgroep, met onder meer zanger **François Vaiana** en pianist **Thomas De Prins**, neemt de luisteraars mee op een imaginaire reis naar New Orleans. Verwacht echter geen dixieland uit de geboortestad New Orleans of de zoveelste rhythm & blues, neen hoor! De muziek die **Yves Peeters** en zijn gasten componeren en arrangeren, is een smeltkroes van invloeden en stijlen uit deze jazz-stad. Krachtige zangpartijen uit de gospel- en soulwereld, vermengd met second-line grooves van parade bands, bluesy pianolicks, pittige blazersarrangementen en bezwerende voodoo ritmes, met bovenop de basis van jazz: de improvisatie. Finaal krijg je een persoonlijke en hedendaagse interpretatie van het rijke muzikale erfgoed uit The Big Easy. Drummer Yves Peeters studeerde aan het Lemmensinstituut en aan de Hochschule in Keulen. In 2007 bracht hij zijn groep samen om clubconcerten te verzorgen. Na het verschijnen van zijn filmsche debuut-cd *Sound Tracks*, toerde hij vorig jaar met *Hallucinations*, een multimedia-voorstelling met live beelden van Joop Pareyn. Eén ding valt op: de Yves Peeters Group vermijdt zorgvuldig de platgetreden paden. • MC

VR • 29 MEI • 20.15

The Big Easy Revisited

Yves Peeters group & guests
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Schrijf je in op
www.randkrant.be
met de code: canal en

— WIN —

een fotoboek.
We geven er 3 weg!

Verhalen

EXPO

Dirk De Cubber brengt het stadsleven in Vilvoorde op een authentieke manier in beeld. Hij deed dat in 2003 met een fotoboek over de stad. Vandaag, twaalf jaar later, brengt de fotograaf een nieuwe fotoreeks over het kanaal tussen Vilvoorde en Brussel.

Twee jaar hing hij rond aan *de Vaart*. Hij legde vast wat hem raakte. Het resultaat is een collectie beeldverhalen die je aandacht vragen en je doen stilstaan. 'Het kanaal heeft mij altijd geïntrigeerd. Dat zal ongetwijfeld iets te maken hebben met het feit dat mijn grootvader binnenschipper was. Het is ook een onderwerp dat voor interessante tafereelen zorgt. Ooit werd dit kanaal door mensen gegraven; vandaag oefent het nog steeds een enorme aantrekkingskracht op mensen uit. Met mijn foto's wil ik vooral het leven zoals het zich vandaag langs het kanaal afspeelt, in beeld brengen. Ze tonen een gebied dat in volle transformatie is en opnieuw leeft', zegt De Cubber.

Manische mannen

MUZIEK

Een avond in het gezelschap van vier manische mannen die liedjes en teksten over allerlei psychische problemen brengen. Gek? Toch niet. Dit is een initiatief van Te Gek!?, een organisatie die ernstige psychische problemen bespreekbaar wil maken en hiervoor vier bekende mannen heeft weten te strikken. Samen trekken ze door Vlaanderen met een reeks herkenbare nummers die het taboe rond geestelijke gezondheid doorbreken. Wie zijn ze, die vier bekende, manische mannen? Niemand minder dan **Wannes Cappelle**, de man achter het Zesde Metaal, **Stefaan Degand**,

acteur in tv-series zoals *De Ronde* en *Quiz me quick*, **Guy Swinnen**, frontman van *The Scabs* en **Marcel Vanthilt**, tv-presentator en zanger van de glorieuze groep *Arbeid Adelt!* uit de jaren 80. 'Wat ik bijzonder vind aan onze act is dat we met ons vieren samen op een podium staan en tegelijkertijd elk in ons eigen wereldje opgaan. Is dat niet typisch voor de individualistische tijden waarin we vandaag leven? Leven we – niet-tegenstaande allerlei sociale media – niet steeds meer in onze eigen wereld? Maakt de zondvloed van allerlei impulsen ons niet een beetje manisch? Is de lijn tussen gek en normaal niet filterdun? Is wat we als gek

bestempelen misschien nog niet zo gek? Als we dit soort vragen bij ons publiek kunnen oproepen, dan zijn deze manische mannen alvast tevreden mannen', zegt Vanthilt. •ND

Manische mannen

Te gek?!

ZA • 9 MEI • 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

WO • 6 MEI • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

van aan het water

FOTO'S DIE SPREKEN

Canal Tales zijn gelaagde foto's die je uitnodigen om dieper te kijken. Hoe meer je jezelf de tijd gunt om de foto's in je op te nemen, hoe meer ze tot je gaan spreken. Mensen zijn het centrale thema. Een meisje dat aan de oever van het kanaal naar je staart, een aantal figuren die langs het kanaal hun roes uitslapen, mensen van allerlei origines die op een zomerse dag langs het kanaal flaneren. De foto's maken duidelijk dat het kanaal niet zonder mensen kan, net zoals mensen niet zonder het kanaal kunnen. 'Als fotograaf ben ik sterk aangetrokken door het gedrag van mensen, door de wisselwerking tussen de omgeving en het gedrag van mensen. Om die interactie te kunnen tonen, wacht ik op het juiste moment. Dat kan even duren, maar de ervaring leert mij dat wanneer je je onderwerp voldoende tijd geeft, het juiste fotomoment zich ook aandient. Als je dat toelaat, kunnen er fascinerende dingen gebeuren. Voor verrassende beelden hoef je heus niet naar een stad als Tokio of Havana te gaan. Als je maar diep genoeg kijkt, dan kun je in de gewone dingen rondom jou het buitengewone ontdekken.'

EERLIJKE FOTOGRAFIE

Als stille getuigen tonen de foto's het leven rond het kanaal zoals het vandaag effectief is. Ze brengen – zoals je dat van getuigen verwacht – een realistisch beeld van het leven aan de waterweg. 'Ik hou van eerlijke fotografie. Ik wil geen foto's die de werkelijkheid verbloemen of foto's die het onderwerp dramatiseren. Ik wil foto's maken die iets met je doen. Als ik erin slaag om emoties bij mensen op te roepen, dan is de reeks geslaagd. Wat die emoties ook zijn. Zolang mijn foto's je maar niet onverschillig laten.' • NATHALIE DIRIX

9 TOT 31 MEI

Canal Tales

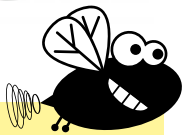
Dirk De Cubber
Vilvoorde, De Kruitfabriek,
www.kruitfabriek.be
Elke donderdag, vrijdag,
zaterdag en zondag

i De expo en het bijhorende fotoboek kwamen tot stand met de steun van de stad Vilvoorde. Een glimp van de expo op pg. 30-31!

WIN

2 duotickets!

Schrijf je in op
www.randkrant.be
met de code: man

De dikke en de dunne in het circus

Le Diamonduo moet een tweetal zijn, en is dat ook. **Bert Beyens** en **Arno Wauters**, twee Antwerpse circusartiesten, zijn voortdurend in elkaars buurt te vinden. Ze zijn leden en lesgevers van de Antwerpse circuschool Ell Circo d'Ell Fuego, en raakten bij een breder jong publiek bekend als coaches in *Circus op Ketnet*. Daarnaast gingen ze een paar jaar geleden ook de piste in als komisch acrobatenduo. En als dat Diamonduo brengen ze nu ook in Drogenbos hun retrofuturistische circusshow in openlucht *Fats & Flash*. Daarin speelt Wauters het dikke, wat melancholische en teruggetrokken personage Fats, dat zich een vriendje verzint om samen een aantal gewaagde avonturen te beleven. Dat vriendje is de niet helemaal overtuigende superheld *Flash*, die zich letterlijk en figuurlijk voor de kar van Fats laat spannen. Zo worden jong en oud getrakteerd op een muzikale en knallende circusvoorstelling met hand- en grondacrobatie, maar ook op gejongleer met fakkels én met het vervaarlijk rollend 'Duits wiel' met menselijke spaken. Maar het gevaarlijkst oogt zonder twijfel het raketkanon dat om menselijke munitie vraagt. • MB

WO • 20 MEI • 14.00
Fats & Flash (4-12j)

Le Diamonduo
Drogenbos, GBS de Wonderwijzer, 02 333 05 70

Blijven dromen

RELEGEM/ZELLIK Het lijkt wel het decor van een verlaten filmset of theaterstuk zonder acteurs. Twee hoge, ranke skeletmuren, gevuld met bakstenen, gesteund door grote, metalen steunberen met een stalen dakgeraamte, waarbinnen planten en bomen zich doorheen de jaren een weg hebben gezocht. Vorige eeuw kon je hier een fascinerend schouwspel beleven. Hier stegen luchtballons op. Grote, eivormige, zoals de Caquotballon met drie vinnen of kleinere, kogelvormige eenmansballonnen. Tijdens de Grote Oorlog gebruikte de Duitse bezetter het voormalige vliegveld van Sint-Agatha-Berchem als uitvalsbasis en opslagplaats voor zijn zeppelins. In 1929 bouwde het Belgische leger op de huidige PIVO-site in Relegem een nieuwe loods voor waarnemingsballons met vooraan een hoge opslagplaats voor de opgeblazen luchtballons waarachter een lagere atelierruimte. De militairen, *luchtschippers*, gebruikten hun expertise niet enkel voor militaire, maar ook voor wetenschappelijke, klimatologische doeleinden en bij wedstrijden. Zo assisteerden ze bij de ballonwedstrijd Golden Bennett en hielpen ze de Zwitserse natuurkundige Auguste Piccard bij zijn, weliswaar mislukte, poging - de ballon vatte vuur door een windstoot - om de stratosfeer te bereiken. Na de Tweede Wereldoorlog werd de loods gebruikt voor het testen en afstellen van compressoren van vliegtuigen en later voor de stockage van kranen en heftoestellen. De loods blijft vandaag zwaar beschermd achter en is een beschermd monument 'to keep the dream alive', voorlopig zonder herbestemming. • TDW

Anders naar de we

THEATER

Een kluit zandige aarde uit de grot van Plato, de laatste lege flessen van Boris Jeltsin, het schommelpaard van Henry Ford; het zijn enkele voorbeelden van objecten waarmee *Pieter De Buysser* ons mee op reis door de tijd neemt.

Het zijn geen toevallige voorwerpen, ze hebben een grote symbolische waarde en maken duidelijk hoe ons denken door de jaren heen geëvolueerd is en ons gevormd heeft tot wie we vandaag zijn. 'Het verhaal gaat over een bijzondere jongen die ik ontmoet. Een jonge kerel die met de ogen van een oude, wijze man naar de wereld kijkt. Hij is op zoek naar zijn paard en zijn geliefde die hij onderweg verloren heeft. Hij neemt mij mee op zijn zoektocht en toont me allerlei objecten die hij verzameld heeft. Zo komt hij aandragen met het schommelpaard van Henry Ford, de grondlegger van de Amerikaanse autogigant en de vader van de droom 'een auto voor iedereen'. Of met het zand uit de grot van Plato, het zand dat symbool staat

voor ons verlangen om een wereld te creëren die boven onze materiële wereld verheven is. Hij brengt me ook de kartonnen doos van Guy Debord, een Franse filosoof die jaren geleden onze maatschappij zo treffend samenvatte als 'de industrie van het spektakel'. Wat ik interessant vind is dat je door deze objecten op scène te zetten meteen duidelijk maakt dat de geschiedenis iets tastbaars is, iets dat we zelf kunnen maken', zegt Pieter De Buysser.

EEN FABEL

Onze toekomst zelf maken. Het is een kerngedachte van dit theaterstuk. Wil de maker ons duidelijk maken dat we op een punt gekomen zijn waar doemdenken een luxe is die we ons

Bikkelharde

THEATER

Ondanks zijn robijnzachte titel, is *Strelingen* geen theater voor watjes. Regisseur **Hendrik Van Eycken** van **De Zonderlingen**: 'In deze voorstelling zijn de personages wanhopig op zoek naar liefdevol contact en affectie. Ze slagen er echter niet in om hun wensen en frustraties te uiten op een menselijke manier. De momenten waarop hen dat toch lukt, zijn bijzonder fragiel. Met *Strelingen* stelt auteur Sergi Belbel de rauwe kanten van onze westerse samenleving aan de kaak.' Het stuk verbeeldt een tiental situaties die ogenschijnlijk niets met elkaar te maken hebben. 'De personages ontmoeten elkaar op onbestemde plaatsen in een onbekende provincie-

reld kijken

niet langer kunnen veroorloven? 'Landschap met springwegen is een fabel die je verbeelding prikkelt en je uitnodigt om op een andere manier naar de wereld te kijken. Vandaag horen we al te vaak dat de wegen waarop we ons bevinden aan het dichtslippen zijn; dat we het beste gehad hebben, dat de wereld naar de vaantjes is. Dit verhaal zet je aan om op zoek te gaan naar andere wegen. Naar springwegen die je opnieuw een landschap met perspectieven bieden. Het nodigt je tegelijkertijd uit om na te denken over hoe we onze wereld van morgen vandaag al vorm kunnen geven.'

Of dit wil zeggen dat we met dit theaterstuk concrete antwoorden krijgen over hoe we ons leven op de aardbol de komende decennia gaan organiseren? 'Nee, dit is geen stuk dat je pasklare oplossingen biedt voor de problemen van onze mondiale samenleving. Dit is ook geen aanzet tot een nieuw politiek programma. We willen ons publiek in de eerste plaats een esthetische ervaring bezorgen. Want een echte schoonheidservaring gaat veel verder dan een mooie vorm. Die gaat over inhoud maar ook over ethiek. Die

slaagt erin iets bij je los te maken. Die zet je aan tot handelen. Je kan het vergelijken met toveren. Het is een stukje magie en gelukkig valt dat niet meteen te definiëren hoe dat werkt. Maar dat het iets met een mens doet en hem de kracht geeft om een negatieve ervaring om te toveren naar iets positiefs, ook dat is een gegeven. En is het niet precies die toverkracht die we nodig hebben in tijden waarin het steeds meer lijkt of het einde nabij is? Hebben we niet vooral nood aan meer tovenaars of *transformadores*, aan mensen die de stap durven zetten om zaken effectief te veranderen?' • NATHALIE DIRIX

ZA • 9 MEI • 20.30

Landschap met springwegen

Pieter De Buysser
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

zoektocht

stad: in het park of de bib, thuis aan de keukentafel... dat mogen de toeschouwers zelf invullen. Gaandeweg vallen de afzonderlijke scènes als een puzzel in elkaar. Strelingen wordt gespeeld door twaalf acteurs, van 14 tot 55 jaar. De voorstelling kan best confronterend zijn en biedt stof tot nadenken. Het glaasje achteraf in de foyer zal nodig zijn.' • JB

1 EN 2 MEI • 20.30

Strelingen (+12j)

Spelersgroep De Zonderlingen
Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

Op zoek naar nieuwe klankkleuren

MUZIEK

De stichters van **The Colorist**, percussionisten **Aarich Jespers** (Zita Swoon) en **Kobe Proesmans** (Gabriel Rios, El Tattoo del Tigre) zoeken op zelf geknutselde instrumenten nieuwe klankkleuren in de richting van Harry Partch, David Byrne en Tom Zé. Je kan hun arrangementen geen klassieke muziek noemen, maar met hun eigen ontworpen instrumenten en geprepareerde piano, cello en klarinet, gaan ze op zoek naar een eigen sound. Vorig jaar begeleidden ze de Braziliaanse zangeres Cibelle Cavalli in tropical punk, dit jaar werken ze samen met de Zweeds-Japanse zangeres en gitariste **Sumie Nagano**. Nagano schrijft delicate intieme songs, die niet meer dan haar fijne wat geheimzinnige stem en akoestische gitaar nodig hebben om op de luisteraars indruk te maken. Nagano en The Colorist zijn niet aan hun

proefstuk toe, want in 2014 hebben ze samen al eens enkele try-outs gedaan. Nu gaan ze voluit voor twee volwaardige concerten in Brussel en Dilbeek. In oktober zal The Colorist klaar staan om de derde zangeres op de rij te begeleiden, de IJslandse chanteuse Emiliana Torrini. De groep bestaat niet alleen uit Jespers en Proesmans, er is ook een derde percussionist **Amel Serra** bij en verder nog de pianist **Wim De Busser**, cellist **Mathias Van de Plas** en de multi-instrumentalist **Gerrit Valckenaers**. • MC

The Colorist

met o.a. Kobe Proesmans,
Aarich Jespers & Sumie Nagano
VR • 1 MEI • 20.30
Brussel, AB, 02 548 24 24
ZA • 2 MEI • 20.30
Dilbeek, Dil'arte, 02 466 20 30

Monografische tentoonstelling over Vilvoordse Syriëganger Jean Portaels, oriëntaals

EXPO

Hij kwam uit Vilvoorde en trok naar Syrië. Zijn missie: schetsen maken van het leven in de Oriënt om er de Westerse schilderkunst mee te verrijken.

Als je het Fin-de-Siècle museum in Brussel nog niet hebt bezocht, dan moet je dat misschien maar eens doen. Het recent geopende museum in de zalen van de Musea voor Schone Kunsten (KMSKB) herwaardeert op een fraaie manier de collectie beeldende kunsten van het einde van de 19e eeuw. Wie deze maand nog gaat, krijgt er als extra-tje de kleine maar fijne thematentoonstelling bovenop over de Vilvoordse schilder Jean Portaels, die in dezelfde periode naar het Midden-Oosten trok op zoek naar nieuwe onderwerpen.

VERTREK UIT VILVOORDE

Op latere leeftijd zou Jean Portaels (1818-1895) aan de Brusselse Academie voor Schone Kunsten lesgever worden van onder meer James Ensor en Théo Van Rysselberghe. Enkele nieuwe aankopen en een nieuwe studie van Portaels' werk en reis-correspondentie vormden voor de KMSKB de aanleiding om een tentoonstelling te maken met vooral

tekeningen en een aantal schilderijen die het resultaat zijn van de reis die hij tussen 1845 en 1847 naar het Midden-Oosten ondernam.

Bijzonder is dat de tentoonstelling, die ons tot in Griekenland, Turkije, Syrië, Palestina, en Egypte brengt, gewoon in Vilvoorde begint. Daar groeide Portaels op in de jaren 1820 en 1830. Een zestal heel fijne tekeningen tonen pittoreske zichten op de nog landelijke gemeente. Hoewel Portaels naar eigen zeggen verknocht was aan Vilvoorde, was hij duidelijk avontuurlijk aangelegd. Na zijn studies in Brussel trok hij naar Parijs, waar hij in de ban raakte van het oriëntalisme. De trend in de schilderkunst, die na de Napoleonische veroveringstochten in Noord-Afrika was ontstaan, bracht de exotiek en het kleurenpalet van het Midden-Oosten naar de salons. Toen Portaels op zijn voor schilders toen gebruikelijke Italiëreis vertrok, deed hij dat met de stille wens om van daaruit het oostelijke deel van het Middellandse zeegebied af te reizen.

NIET ZONDER GEVAAR

Evident was dat allerminst, want reizen was in die tijd nog een hele onderneming, en bovendien werd de streek ook toen al geteisterd door burgeroorlogen. Maar alle verhoudingen in acht genomen – Portaels' karavaan moest wel eens wat overvallers van zich afschudden – verliep de reis voorspoedig. Als we vandaag beelden uit Griekenland, Turkije, Syrië, Palestina, en Egypte zien, dan stemmen die niet bepaald vrolijk. Wat een verschil met de vreedzame exotische tekeningen die Portaels in zijn schetsboek maakte en later in zijn atelier uitwerkte tot olieverfschilderijen. Ze tonen het Midden-Oosten zoals we dat sindsdien in Hollywoodfilms en stripverhalen te zien kregen. Monumenten uit de Oudheid, mannen met tulbanden, sensuele danseressen, moskeeën tussen de palmen, karavaans en kamelen die schuilen voor een opstekende zandstorm. Allemaal in een warm oosters kleurenpalet.

• MICHAËL BELLON

TOT 31 MEI

Portaels en de roep van de Oriënt (1841-1847)

Brussel, KMSKB, 02 508 32 11

Rozen zonder zorgen

VARIA

De internationale rozentuin in het Colomapark in Sint-Pieters-Leeuw viert zijn twintigste verjaardag met de boekvoorstelling *101 rozen zonder zorgen*. Auteurs zijn **Marcel Vossen**, de geestelijke vader van de tuin, en groenjournaliste **Laurence Machiels**. Vossen, provinciaal ere-directeur van het Agentschap Natuur en Bos: 'In het park vind je rozen uit 28 landen, waaronder alle Europese en Angelsaksische landen. Bovendien is er een unieke tuin met Japanse en Chinese rozen. Het boek bevat een selectie van de allerbeste rozen ter wereld en biedt praktische en toegankelijke informatie voor tuinliefhebbers. Ik bundelde ook vaak gestelde vra-

gen die ik krijg tijdens rondleidingen in het park. Naast fijne anekdotes en een korte geschiedenis van de roos vind je in het boek heerlijke recepten voor rozenboter, -limonade en dito confituur.' De boekvoorstelling vindt plaats in Kasteel Coloma, dus wie erbij is, kan achteraf meteen de bloemen uit het boek met eigen ogen gaan bekijken. • JB

ZO • 31 MEI • 15.00

20j Rozentuin

voorstelling rozenboek

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma, 02 371 63 08

PODIUM

THEATER

1 EN 2 MEI • 20.30

Strelingen (+12j)

Spelersgroep De Zonderlingen
Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

ZA • 9 MEI • 20.30

Landschap met springwegen

Pieter De Buysser
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

VR • 15 MEI • 20.30

PSP

Jonas Van Thielen
Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

WO • 27 MEI • 20.30

Met argumenten kan je iedereen overtuigen

Lazarus
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

KIDS

ZO • 3 MEI • 11.00

De koning zonder schoenen (+3j)

4Hoog
Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

ZO • 3 MEI • 15.00

Wiejoow (+6j)

Het Paleis/Dimitri Leue
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

ZO • 3 MEI • 15.00

Yaaba (+9j)

familiefilm
Brussel, Cinematek,
www.cinematek.be

VR • 8 MEI • 20.00

Glinstering (+5j)

Het Ongerijmde
Tervuren, GC Papeblok, 02 766 53 47

ZO • 10 MEI • 10.30

Dummie de mummie

ontbijtfilm
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO • 10 MEI • 14.00 EN 16.00

De steltenloper (+4j)

De Maan & Nat Gras
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

WO • 20 MEI • 14.00

Fats & Flash (4-12j)

Le Diamonduo
Drogenbos, GBS de Wonderwijzer,
02 333 05 70

ZA • 30 MEI • 19.00

Umm (4-8j)

De Kolonie MT
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZO • 31 MEI • 13.30

Cultuurfeest (3-12j)

Kinderhoogdag
Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

HUMOR

DO • 7 MEI • 20.30

Maniak

Steven Mahieu
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

7 EN 8 MEI • 20.30

Tussen 5 en 6

Jacques Vermeire
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

Megalomaan

William Boeva
ZA • 9 MEI • 20.30
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 01 60

VR • 29 MEI • 20.30

Hoeilaart, GC Felix Sohie,
02 657 05 04

30 EN 31 MEI • 20.30

De gooi planque

Brussels Volkstejoeter
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

MUZIEK

ZA • 2 MEI • 20.00

Blèten

Warre Borgmans, Joke Schreurs &
Big Dave Reniers
Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

ZA • 2 MEI • 20.30

The Colorist

met o.a. Kobe Proesmans,
Aarich Jaspers & Sumie Nagano
Dilbeek, Dil'arte,
02 466 20 30

DO • 7 MEI • 14.00

Chanson, une belle histoire

Bart Van Loo & Eddy et les vedettes
Hoeilaart, GC Felix Sohie,
02 657 05 04

VR • 8 MEI • 20.00

Tragedie Lego

Tuur Florizoone & Didier Laloy
Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

VR • 8 MEI • 20.30

Puur songs

Senne Guns & Fish are Jumpin'
Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

Manische mannen

Te gek?!
ZA • 9 MEI • 20.30
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90
WO • 6 MEI • 20.30
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO • 10 MEI • 20.30

Une soirée avec Claude François

Pascal Deweze & Nicolas Rombouts
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

12 EN 13 MEI • 20.30

Crème de la crème

Orquesta Tanguedia, Kommil Foo &
gasten
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR • 22 MEI • 20.30

De Hersenhap

Tine Embrecht, Karlijn Sileghem,
Ronny Mosuse e.a.
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DI • 26 MEI • 14.00

Cinema

Miek & Roel
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO • 28 MEI • 20.30

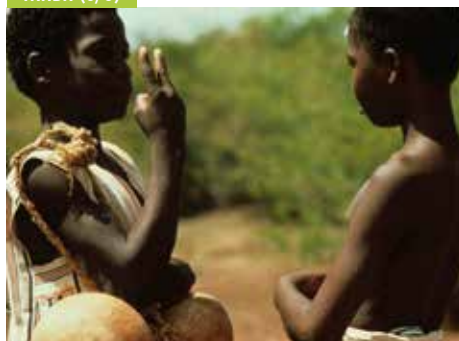
Will Tura

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

LANDSCHAP MET SPRINGWEGEN (9/5)

YAABA (3/5)

MEGALOMAAN (9 EN 29/5)

PUUR SONGS (8/5)

KLASSIEK

VR • 8 MEI • 20.30
Llibre Vermell de Monserrat
 Zefiro Torna & Psallentes
 Ternat, Sint-Jozefskerk,
 02 582 44 33

ZA • 9 MEI • 20.30
Symfonieorkest Vlaanderen & France Springuel
 Overijse, CC Den Blank,
 02 687 59 59

WO • 13 MEI • 20.30
Niobe Van Sighem
 Asse, Oud Gasthuis,
 02 456 01 60

DO • 21 MEI • 20.30
Janacek, Bartok & Ligeti
 Het Collectief & Mirella Hagen
 Grimbergen, CC Strombeek,
 02 263 03 43

ZO • 31 MEI • 15.00
Orgelconcert
 Grimbergen, abdijkerk,
 02 263 03 43

JAZZ

VR • 1 MEI • 20.15
Duo Double Bill
 Linus & Laurent Blondiau/
 Yannick Peeters
 Alseberg, CC de Meent,
 02 359 16 00

ZA • 2 MEI • ??
Sibeljazz
 Wemmel, Academie, ??

VR • 29 MEI • 20.15
The Big Easy Revisited
 Yves Peeters group & guests
 Alseberg, CC de Meent,
 02 359 16 00

FILM

Selma
ZO • 3 MEI • 20.30
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00
MA • 4 MEI • 20.30
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

Still Alice
DI • 5 MEI • 20.30
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43
WO • 13 MEI • 20.30
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59
ZO • 31 MEI • 20.00
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Whiplash
WO • 6 MEI • 20.30
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59
MA • 18 MEI • 20.30
 Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

La Meraviglie
ZO • 10 MEI • 20.00
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00
DI • 19 MEI • 20.30
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DI • 12 MEI • 20.30
A most violent year
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43
ZO • 17 MEI • 20.00
Loin des hommes
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO • 20 MEI • 20.30
Foute vrienden
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO • 21 MEI • 15.00 EN 20.00
Kreuzweg
 Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
 02 731 43 31

ZO • 24 MEI • 20.00
Foxcatcher
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DI • 26 MEI • 20.30
Phoenix
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO • 27 MEI • 20.30
American sniper
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

EXPO

TOT 5 MEI
Elisabeth Ida Mulyani
 fotografie
 Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

9 TOT 31 MEI
Canal Tales
 Dirk De Cubber
 Vilvoorde, De Kruitfabriek,
 www.kruitfabriek.be

TOT 17 MEI
Discriminatie gestript
 Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

TOT 17 MEI
China gisteren en vandaag
 Patrice De Clippele
 Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

TOT 17 MEI
Faces then
 Renaissanceportretten
 uit de Lage Landen
 Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 17 MEI
Faces now
 Europese portretfotografie sinds 1990
 Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 17 MEI
Jan Becqué
 Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

TOT 21 MEI
Schaamteloos schoon: beautysalons in Burundi
 Brussel, Recyclart, www.deburen.eu

TOT 31 MEI
Het rijk van de sultan
 Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 31 MEI
Portaels en de roep van de Oriënt (1841-1847)
 Brussel, KMSK, 02 508 32 11

Special Olympics
TOT 16 MEI
 Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79
TOT 23 JUN
 Wezembeek-Oppem,
 cafetaria GC de Kam,
 02 731 43 31
 Kraainem, GC de Lijsterbes,
 02 721 28 06
 Sint-Genesius-Rode,
 GC de Boesdaalhoeve,
 02 381 14 51

TOT 13 SEP
Kabinetten: Sofie Muller & Marjolijn Dijkman
 Drogenbos, FelixArt,
 www.felixart.org

TOT 8 NOV
Twice Upon a Castle
 Gaasbeek,
 kasteel van Gaasbeek,
 www.kasteelvangaasbeek.be

VORMING

THE BIG EASY REVISITED (29/5)

LA MERAVIGLIE (10 EN 19/5)

TOEKOMST VAN HET LEGER (12/5)

SELMA (3 EN 4/5)

DI • 12 MEI • 19.30

Wat is de toekomst van het leger?

debat over defensie

Brussel, deBuren, www.deburen.eu

WO • 13 MEI • 20.00

Wuk seg je? (luister in het duister)

over dialecten en misverstanden

Brussel, deBuren, www.deburen.eu

DO • 21 MEI • 18.00

Manhattan Brussel

nagesprek met regisseur

Brussel, Muntpunt, www.deburen.eu

ZO • 3 MEI • 5.30

Vroege Vogelwandering

Sint-Genesius-Rode,

GC de Boesdaalhoeve,

www.natuurpuntrode.be

ZO • 10 MEI • 14.00

Exotische wandeling

Hoeilaart, Bosmuseum, info@ngz.be

DO • 21 MEI • 14.00

Ontdekking van de Massartuin

Brussel, Waverssteenweg 1850,

info@ngz.be

Zeepkistenrace

ZO • 3 MEI • 14.00

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

VR • 15 MEI • 17.00

Wemmel, centrum,

info@jeugdraadwemmel.be

VR • 8 MEI • 19.30

Feest van de Europese Gemeenschap

gastland: Slovenië

Wezembeek-Oppem,

GC de Kam, 02 731 43 31

ZA • 9 MEI • 14.00

Cubaans feest voor de hele familie

Buena Vista Social Club tribute

Meise, Plantentuin, 02 460 73 24

ZO • 24 MEI • 14.00

Opendeurdag station Merchtem

Merchtem, Stationsstraat 136,

0474 88 55 83

ZA • 30 MEI • 15.00

70 jaar Koninklijke Steltenlopers van Merchtem

met internationale praalstoet

Merchtem, centrum

ZO • 31 MEI • 15.00

20j Rozentuin

voorstelling rozenboek

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,

02 371 63 08 / 09

Voor meer activiteiten in de Rand zie www.uitinderand.be

Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be

Net gemist? Nou ja, een maand geleden toch al ... We blikken even terug op onze editie van april, want RandKrant wordt nog slechts in de helft van onze regio gratis bus aan bus verdeeld. Wie onze vorige editie gemist heeft, kan zijn schade inhalen door een kijkje te nemen op onze website www.randkrant.be. Open de pdf van de editie die je wil inkijken en blader door naar het artikel dat je wil lezen. Om de pdf te kunnen lezen, heb je Acrobat Reader nodig.

WAAROVER HADDEN WIJ HET IN APRIL?

Nog vele stappen te gaan

Werkgeversorganisaties, vakbonden en milieubeweging vinden dat er nog veel werk aan de winkel is om de uitdagingen van Rand en Brussel gezamenlijk aan te pakken.

'In slaap vallen op het ritme van de typemachine'

Het hoeft er maar één te zijn, het juiste boek op de juiste plek, en je bent vertrokken. Het leven van vader Hugo en dochter Sigrid Bousset is doordrongen van literatuur.

Tramlijnen ja, maar niet voor mijn deur

Op de infosessies van De Lijn over de drie nieuwe tramlijnen in de Rand was er veel enthousiasme. 90% van de mensen is gewonnen voor de randtrams, maar er waren ook veel opmerkingen bij de tracés.

Sociale huisvesting kampt met achterstand

Geduld. Dat heb je nodig als je recht hebt op een sociale woning of een sociaal appartement. 100.000 gezinnen in Vlaanderen wachten gemiddeld drie jaar en de wachttijd stijgt.

En verder in RandKrant april 2015 ...

Ontroering en troost met Guido Belcanto, op stap in het Steentjesbos, op bezoek in café In de Groenpoort, over asperges en het verhaal van een jonge Syriër uit Vilvoorde, ...

ABONNEMENT

Neem een abonnement en krijg alle edities van RandKrant (9 nrs./jaar) in de bus. Schrijf 15 euro over als je in de Vlaamse Rand woont, 20 euro als je buiten de regio woont. Rek.nr. BE 58 0910 2113 1679.

Je vindt RandKrant ook terug in een aantal verdeelpunten. Voor de adressen hiervan: zie www.randkrant.be.

CUBAANS FEEST (9/5)

Geloof en wetenschap

Als acteurs van het populaire sketchprogramma *Wat als?* mogen Koen De Graeve en Günther Lesage zich sinds vorig jaar Emmy Award winnaars noemen. Op het toneel gaan de twee de existentiële vragen niet uit de weg. **TEKST** Michael Bellon • **FOTO** Filip Claessens

Lesage en De Graeve maken deel uit van het theatercollectief Lazarus, dat er prat op gaat eerst eens diep na te denken voor ze beginnen te spelen. Dat mondt in dit geval uit in een voorstelling over grote geloofs- en wetenschapsvragen, met de voor discussie vatbare titel *Met argumenten kan je iedereen overtuigen*. Daarin zijn ze het voor de sport grondig met elkaar oneens, terwijl ze het doorgaans vooral oneens zijn over de sport. Want als we hen na de première spreken, ligt de uitkomst van de Belgische bekerfinale voetbal duidelijk nog gevoelig. Lesage: 'Koen en ik zijn supporters van twee mooie ploegen. Hij van Anderlecht, ik van Club Brugge.' 'Daardoor was die avond van de bekerfinale wat moeilijk voor mij', geeft De Graeve toe. 'Maar kom, we zijn professioneel genoeg om de zaken te kunnen scheiden. Zoals

iedereen weet, is theater belangrijker dan voetbal. Tenzij Anderlecht wint.'

CHARLIE EN RICHARD

Er was trouwens lang sprake dat voetbal aan bod zou komen in hun nieuwe stuk. 'Een dag voor de première hebben we het toch geschraapt. Voetbal komt niet meer ter sprake. Wel andere ballen.' Daarmee doelt Lesage op de kosmische ballentent die ons als nietige mens voor de nodige vraagtekens blijft stellen.

De Graeve: 'We maken een voorstelling over het spanningsveld tussen wetenschap en godsdienst, toegespitst op de manier waarop men in die disciplines kijkt naar het doel of de zin van het leven en op de argumentatiekracht die de verschillende kampen daarbij aan de dag leggen. Ook als empathisch theatermaker stel

je jezelf voortdurend de vraag of het allemaal zin heeft wat je doet. Wat dat betreft is deze voorstelling een mijlpaal. Er zit zowel een drang in om dingen te veranderen als een besef van diep onvermogen. En heel veel humor.'

De maandenlange onderdompeling in een bad van filosofie, natuurkunde en allerlei soorten geloof was voor de twee dan ook niet zo'n opdracht. De Graeve: 'Boeken die je hersenen doen kraken, zijn al jaren mijn favoriete vakantielectuur. We hebben veel gelezen en bekeken. Op de derde dag van onze repetities hadden de aanslagen bij Charlie Hebdo plaats. We zijn de straat op gegaan om mensen te interviewen over hoe zij de wereld zien, wat hun geloof en hun hoop is.' Lesage: 'Daarnaast zijn we ook met eminenties uit de monotheïstische godsdiensten gaan spreken. En toen de natuurkundigen Richard Dawkins en Lawrence Krauss naar de Antwerpse stadsschouwburg kwamen, mochten we even backstage met hen praten. Die massa aan materiaal hebben we duchtig moeten comprimeren, anders zaten we met een voorstelling van 48 uur.'

ZEVENDE DAG

Met argumenten kan je iedereen overtuigen is een geestige titel, maar ook een die tot nadenken stemt. Want sommige mensen laten zich met goede argumenten niet meer overtuigen, terwijl er soms ook zo veel argumenten zijn dat je niet meer weet waarvan ze je precies moeten overtuigen. De Graeve: 'Aan argumenten en meningen geen gebrek in deze wereld. Dat confronteert ons soms met het onvermogen om inzichten aan actie te koppelen. Toch willen wij uitzoeken wat als onwaarheid kan worden uitgesloten en wat er met een bepaalde logica en argumentatiekracht eventueel te doen valt tegen de onredelijke gruweldaden in de wereld.'

Daarbij hebben de twee natuurlijk ook oog voor de theatrale kant van de zaak. De Graeve: 'De kracht van een betoog ligt voor elke toehoorder ergens anders. Sommige mensen die naar *De Zevende Dag* kijken, zullen degene die het langst koel kan blijven het meest interessant vinden. Anderen degene die oprecht emotioneel wordt of degene die er het verstandigst uitziet. Dat soort elementen kunnen we uitvergroten. We spelen het spel emotioneel en tactisch. Met als effect dat het publiek plots sympathie kan voelen voor het dogmatische kneusje of zich irriteert aan de zelfingenomen wetenschapper.' Lesage: 'Wij wisselen de rollen van de wetenschapper, de gelovige of de fundamentalist voortdurend af, waardoor de toeschouwer het moeilijk krijgt om een kant te kiezen.'

WO • 27 ME • 20.30

Met argumenten kan je iedereen overtuigen

Lazarus

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Steltenlopers vieren verjaardag

‘Eerst leren vallen, dan stappen’

Zes meter hoog, twaalf kilo zwaar, acht jaar oefenen. Nee, met stelten stappen, doe je niet zomaar tussendoor. Het is oefenen, oefenen en nog eens oefenen. En leren vallen en springen.

TEKST Joris Herpol • FOTO Filip Claessens

De Koninklijke Steltenlopers Stichting Langevelde 1945 uit Merchtem bestaat dit jaar 70 jaar en pakt op zaterdag 30 mei uit met een internationale feeststoet met folklore, steltenlopers en muziekverenigingen uit binnen- en buitenland.

BEVRIJDING

Sommige gewoontes en gebruiken van een bepaalde streek blijven voort leven. Zo ontstaat een vorm van folklore die latere generaties op een boeiende manier laat kennismaken met het verleden. Steltenlopen is zo'n gebruik. Vroeger gebeurde het uit pure noodzaak, vandaag is het een plezierige vorm van ontspanning. 'Onze vereniging is ontstaan bij de bevrijding in 1945', zegt voorzitter Roger Daelemans. 'In die tijd gebruikten inwoners uit Langevelde stelten om door het water te waden en het centrum van Merchtem te bereiken. Zo konden ze hun tocht met anderhalve kilometer inkorten. Ter ere van de bevrijding in 1945 ging er in Merchtem een grote stoet uit, waar elke

wijk iets moest uitbeelden. De inwoners van Langevelde tekenden present... met hun stelten. Ze schilderden hun stelten in de tricolore kleuren van België. Net zoals iedereen waren ze verkleed in de nationale driekleur, want er werd flink gevierd. Het zwart-geel-rode pluimje en de tricolore stelten werden behouden en de groep kende steeds meer aanhang. Vandaag zijn er een honderdtal leden, waarvan 25 muzikanten. 'We zijn een echte gezinsvereniging van 7 tot 77 jaar. Er zijn de dames die op blokken lopen, muzikanten, volk om de ladder te dragen. Als een steltenloper tijdens een stoet een kramp krijgt, moet die tegen een huisgevel gaan staan en via de ladder veilig naar beneden komen.'

VALLEN, OPSTAAN EN WEER DOORGAAN

Elke zaterdag oefenen de steltenlopers van Merchtem aan hun lokaal in de Koeweidestraat. Dat is best impressionant. 'De hoogste stelten zijn 4,11 meter onder de voet. Dat is zo'n 6 meter hoog met de persoon erbij', vertelt Daelemans. 'Het vergt zeven tot acht jaar voordat je met

die hoge stelten kan lopen. Zo'n stelt weegt per stuk tien tot twaalf kilogram. Je moet echt geoefend zijn om daarmee te kunnen stappen. We leren onze jongste leden vanaf zes jaar met kleine stelten lopen. Vallen, is het eerste wat ze moeten kunnen. Ze leren gecontroleerd springen. Daarna is het oefenen, oefenen en nog eens oefenen om de techniek onder de knie te krijgen. Evenwicht en durf zijn eveneens belangrijk. En dan nog kan je een ongeval nooit helemaal uitsluiten. Als een steltenloper van de hoogste stelten valt, dan heeft hij gegarandeerd een breuk.'

AMBASSADEURS

De Koninklijke Merchtemse Steltenlopers zijn ambassadeurs, want tekenden al in vele landen present. 'De hoogtepunten zijn onder andere de vijf wereldtentoonstellingen die we hebben meegedaan, maar ook het WK Voetbal in Parijs en onze optredens in China, Vietnam, Dubai en de Verenigde Staten. De internationale praalstoet die wij nu zelf organiseren wordt een mijlpaal in de geschiedenis van onze vereniging. Meer dan 20 folklore- en muziekgroepen uit binnen- en buitenland met in totaal ruim 600 kleurrijke figuranten zetten Merchtem letterlijk op stelten. De apotheose is een taptoe op het feestterrein aan de Reedijk waar elke vereniging een kort optreden geeft. We sluiten af met een tiroleravond.'

ZA • 30 MEI • 15.00

70 jaar Koninklijke Steltenlopers van Merchtem

Merchtem, centrum

FR 'D'ABORD APPRENDRE À TOMBER, PUIS À MARCHER'

Six mètres de haut, douze kilos, huit années d'entraînement. Eh non, se déplacer avec des échasses, cela ne se pratique pas aussi facilement que l'on croit. Il faut s'entraîner, s'entraîner et encore s'entraîner. Et apprendre à tomber et à sauter. La Koninklijke Steltenlopers Stichting Langevelde 1945 de Merchtem existe depuis 70 ans cette année; le samedi 30 mai,

elle organise un cortège international qui combine le folklore, les échassiers et les sociétés de musique en provenance de Belgique et de l'étranger. 'De l'entraînement, de la technique, de l'équilibre et de l'audace, voilà ce qui est important. Mais un accident n'est pas pour autant exclu. Si un échassier tombe des échasses les plus hautes, il aura certainement une fracture.'

Twee pareltjes uit Brussel

Je zou er versteld van staan hoeveel onbekende parken en natuurgebieden het Brussels Gewest rijk is. De mooiste gebieden liggen in het oostelijke deel. Twee pareltjes liggen broederlijk naast elkaar in Watermaal-Bosvoorde.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

Het **Park Tournay-Solvay** en het **Vuurkeiendomein** zijn twee gebieden die je degusteert; waar je dus niet achteloos even doorheen wandelt. Het eerste is 7 ha groot, al bij al nog redelijk onbekend, en dus niet platgelopen door wandelaars. Nochtans heeft architect Jules Buyskens in het begin van vorige eeuw erg zijn best gedaan om er een mooi geheel van te maken. Hij deelde het park op in drie duidelijk van elkaar gescheiden zones. Bovenaan koos hij voor een Engelse tuin, met een rond rozenperk dat binnenkort in volle glorie staat. Juni is niet

voor niks de rozenmaand. Daar staat ook de ruïne van het afgebrande kasteel, waarvoor al vele jaren geen geld is om het te restaureren. Hier en daar neemt de natuur dan maar de rol van bewoner op zich en dat geeft een aparte sfeer aan het voormalige statige gebouw.

GEWELDIGE AFDALING

Langs slingerende paadjes daal je de helling af, en dat is meteen een tweede biotoop die Buyskens belangrijk vond. Het park maakte vroeger integraal deel uit van het Zoniënwoud en die sfeer wilde hij op dat hellend vlak accentueren. Je vindt er dan ook de statige eiken en beuken uit het kathedraalwoud terug, helemaal gekaderd in een schitterend logisch en natuurlijk aanvoelend geheel.

Helemaal beneden, aan de voet van de helling, liggen enkele waterpartijen als exponent van het vochtige leefgebied dat tevens deel is van het historische en hedendaagse Zoniënwoud. De water- en moerasplanten vormen de basis van deze natuurzone, waar ook watervogels en steltlopers elke dag van het jaar van de partij zijn. Aan vissen en amfibieën is er geen gebrek, noch aan de vele watergebonden insecten die het hier perfect naar hun zin hebben. Rond deze tijd van het

jaar vliegen de eerste libellen en waterjuffers in het rond. De vuurjuffer (lees ook pg. 26), een rood met zwart frêle beestje van een paar centimeter lengte, is er bijna elk jaar als eerste bij. Daarna volgt onder meer het lantaarntje, dat evenals de azuurjuffer met de hoofdkleuren zwart en blauw is gezegend. Het zijn rovers die zich tegoed doen aan de muggen en vliegen die hun leven in en aan de rand van de vijvers slijten. Je vindt hier ook nog een boomgaard en een moestuin.

DRIEDUIZEND JAAR

Van hieruit kun je doorlopen naar het aangrenzende natuurgebied van het **Vuurkeiendomein** of het **Domaïne du Silex**, zo genoemd naar de oude artefacten die er in grote hoeveelheden zijn teruggevonden en die dateren uit een periode van bijna drieduizend jaar geleden. Dit wonderlijke gebied van 4 ha is sinds 1980 in beheer van Leefmilieu Brussel, dat samen met de Commission ornithologique de Watermael-Boitsfort (www.cowb.be) zorgt voor topnatuur in de vijvers en de graslanden. De COWB volgt het reilen en zeilen van de natuur van nabij op en staat in voor de informatie over de inrichting ervan. Je kunt er inspiratie opdoen over hoe je een

bijenhotel maakt en ophangt bij je thuis, of hoe je een vossenvrije kippenren in elkaar knutselt. Ook de bijzonder natuurrijke graslanden leveren inspiratie om je gazon om te toveren naar een interessante natuurzone.

De vereniging organiseert regelmatig infomomenten of workshops die de natuur dichterbij brengt. De meeste activiteiten vinden plaats in het Frans, maar de vriendelijke mensen daar zijn zeer behulpzaam om het de anderstaligen naar hun zin te maken. Tijdens de hele zomerperiode kun je in beide gebieden schitterende landschapsfoto's maken.

i Het Park Tournay-Solvay is alle dagen open. De ingang ligt aan de Terhulpensesteenweg, vlakbij het treinstation van Bosvoorde. Het Vuurkeiendomein is open op zaterdag van 9 tot 17 uur en op de eerste zondag van elke maand van 9.30 tot 12 uur. Op dat moment kan je aansluiten bij een educatieve wandeling in het gebied en omgeving. De ingang vind je op de hoek van de Vorsterielaan en de Terhulpensesteenweg, aan de Vuursteenweg of Chemin des Silex huisnummer 10. Topografische kaart: NGI 31/7-8 (schaal 1:20.000)

Balletje-balletje

Aangezet door de reclamecampagne *Word stinkend rijk* van de Nationale Loterij ga ik al ettelijke jaren elke week trouw langs mijn krantenwinkel om lotjes te kopen. Een win for life, krasbiljet of een gewoon lotje inclusief bijkomende invulvakkens. Nog niet zo veel als op mijn belastingbrief, maar soit, zo stilaan toch behoorlijk ingewikkeld, maar ik zie het zitten, stinkend rijk worden. Plichtbewust vul ik mijn cijfertjes in; de winkelbaas draait mijn formulieren door een vreemde verwerkingsmachine, alsof het worsten zijn. Reteketeteketet. Voilà, gepept, mijn unieke code aan cijfers is verstuurd naar het nationaal bureau van de Loterij, alwaar een onschuldige, wit gehandschoende hand enkele dagen later, onder begeleiding van een zacht fluwelen stem, de balletjes met cijfers uit een trommel neemt. Het is het moment waarop de westerse wereld eventjes collectief de adem inhoudt, waarop het verkeer stilvalt, de aardappelen overkomen, de 700 gestorven bootvluchtelingen in de Middellandse Zee er even niet toe doen. 12, 10, 4, 45, 26, 3 en bijkomend getal 14. De winnende cijfers. Shit, alweer niks.

Waarom ik het doe? Om de verdorven slogan van de Nationale Loterij bewaarheid te laten worden uiteraard, om mij een industriële loft in de Rand te kunnen aanschaffen, om mij in alle anonimiteit te kunnen terugtrekken op de Markiezeneilanden, maar vooral: ik ga stilaan richting pensioen, moet geen vetpot verwachten voor mijn noeste arbeid de laatste 45 jaar, en dan moet je toch zien dat je niet alles op je nakomelingen afwentelt, want voor de kinderen, daar doen we het voor, toch? Bovendien, je denkt, zo'n onschuldig lotje, het is van de overheid, dat kan geen kwaad. Een ethische hoge commissie van geleerde koppen heeft zich daarover gebogen en zijn deskundig zegje gedaan: een lotje van de Loterij, dat kan geen kwaad. Onschuldig stinkend rijk worden, wat is er beter? En, geef toe, het is toch iets anders dan balletje-balletje op de Anspachlaan.

Na zoveel jaren van 0 euro, na zoveel jaren vaste klant zonder er iets voor terug te krijgen, begint de teleurstelling de kop op te steken. In een donkere bui denk ik zelfs dat die Loterij met mijn voeten speelt en er nooit een bedrag te winnen valt. Winnaars willen anoniem blijven, bedragen worden niet vrijgegeven, dat balletjesrad stamt uit de jaren 50. Wat moet je daarvan denken? Onlangs maakte ik mijn rekening: 20 euro (biljet) x 52 (weken) x 25 (jaar) = 26.000 euro. Is dat alles voor niets geweest?

Ik contacteerde Professeur Wahab, die zich via een strooibriefje in mijn brievenbus had gemeld. Hij beloofde een oplossing voor al mijn problemen: malchance in de amour, het behalen van een diploma (om het even welk), impuissance sexuelle, bescherming tegen vijanden, het verdrijven van gevaarlijke ziektes, het vinden van werk. Maar bovenal beloofde hij geluk in het spel. Binnen de week zou ik succes kennen; betalen moest pas na resultaat. Professeur Wahab suggereerde mij om op middernacht een muskusrat op een houtvuur te roosteren en op te eten, mij vijf dagen niet te wassen, drie liter bloed af te tappen, het enkele dagen in de koelkast op 8°C te bewaren en terug in te spuiten. Ik voerde zijn suggesties minutieus uit, maar de balletjes van de loterij rolden nog steeds niet in mijn richting. Wahab wilde dat ik mijn huis in brand stak. Als ik de loterij zou winnen, zou ik geld genoeg hebben om het terug op te bouwen én hem uit te betalen. Ik belde hem af. Sindsdien heb ik de indruk dat er allerlei onfrisse figuren aan mijn voordeur rondhangen.

Maar goed, de loterij is nu eenmaal wat het woord zegt: een loterij. Met meer verliezers dan winnaars. Zo kunnen we er tegenwoordig zekerder van zijn wat een papflestaks of een boterhammentaks zal opbrengen, te berekenen tot op de laatste euro. Of een rechtvaardigheidstaks, doorkijktaks, kaaimantaks of karaattaks, waarvan we tot op de laatste euro zeker zijn dat die minder zullen opbrengen dan ingeschat.

TEKST Geert Selleslach

‘Ik verdien meer dan geld

Rovshan Bayramov uit Azerbeidzjan geniet, samen met een aantal collega-arbeiders, van een korte pauze wanneer ik hem voor het eerst ontmoet. Hij sorteert tweedehandsspullen bij Televil in Vilvoorde. Hij is 41 jaar en zijn leven leest als een roman. **TEKST** Mathieu Goedefroy • **FOTO** Filip Claessens

Ik ben opgegroeid in Moskou. Mijn ouders ontvluchtten Bakoe, de hoofdstad van Azerbeidzjan, omdat het regime het op mijn vader had gemunt, een dichter en schrijver die tegen de heersende machten schreef. Na mijn achttiende verjaardag veranderde alles. Azerbeidzjan werd onafhankelijk, de Koude Oorlog was voorbij. Wij trokken terug naar Bakoe, waar ik rechten studeerde. Daarna heb ik jarenlang als notaris gewerkt.

‘Na de onafhankelijkheid bleek het regime echter nauwelijks veranderd. Er werd van mij verwacht om te werken in een systeem van corruptie en omkoping, om zaken ‘onder tafel’ te regelen, maar dat zag ik niet zitten. In het begin leverde dat enkel boze blikken op. Uiteindelijk ging het van kwaad naar erger en begon het regime mij ‘op te zoeken’. Ik had een grote muntencollectie, die op een dag aan diggelen is geslagen door de geheime dienst. Ook mijn familie was niet langer veilig. Mijn nonkels en vader werden naar Siberië gestuurd, er stonden artikels over mij

in de krant. De situatie werd onhoudbaar. In 2008 besloot ik weg te gaan.’

RIJKER MENS

Bayramov werkt tweeënehalf jaar bij Televil. Hij woont in Anderlecht en spreekt goed Nederlands. ‘Het gevoel voor taal heb ik van mijn vader. Als hij gedichten of verhalen klaar had, mocht ik ze als eerste lezen. Daardoor heb ik een passie voor taal ontwikkeld. Bij de VDAB heb ik verschillende taalpakketten gevolgd en ik probeer veel in het Nederlands te lezen.’ Ook door zijn werk bij Televil leert Bayramov elke dag bij. ‘Het maakt mij niets uit of ik nu notaris ben of logistiek medewerker. In Azerbeidzjan bestaat er een spreekwoord: *je kan niet alles in je zakken steken*. Wel, ik krijg hier meer dan een loon alleen. Ik leer hier elke dag nieuwe woorden bij, die ik meteen opschrijf om ze niet te vergeten. Zo word ik rijker als mens. Ik heb nog nooit gedacht: *ocharme ik, arme drommel, met een diploma rechten aan de slag bij Televil*. Daar kom ik geen

stap mee vooruit. Ik ben trots dat ik ook de capaciteiten heb om mezelf met mijn handen nuttig te maken. Ik weiger thuis te zitten en van een leefloon te leven. Daar ben ik te trots voor. Ik heb dat vier maanden gedaan en ik voelde mij compleet nutteloos.’

TWEDE LEVEN

Bij Televil sorteert Bayramov tweedehandsspullen. ‘Ik sta aan de *in-kant* van het proces. Ik begroet de mensen die hun spullen komen afzetten. Ik neem hun goederen aan en doe een eerste kwaliteitscontrole. Is de kwaliteit onvoldoende, dan geef ik ze terug. Dat is bij zo’n 15% van de goederen het geval. Dan raad ik de mensen aan om naar het containerpark te gaan. De goede spullen neem ik in ontvangst en registreer ik in de computer. Ik link er een nummer en een categorie aan, zoals ‘huisraad’, ‘klein elektro’, ‘boeken’, of iets anders. We linken er ook meteen de gemeente aan van waar de klant komt’, legt Bayramov uit, die meteen de daad bij het woord voegt en een eerste sortering doet. ‘Na het registreren van de spullen leg ik ze in de aangewezen containers. Textiel gaat in grote linnen zakken. Als ik iets speciaal zie, iets retro dat er cool en waardevol uitziet bijvoorbeeld, houd ik het apart en breng ik het naar het atelier. Ik vind het mooi werk dat we hier doen: spullen een tweede leven geven. Waarom zou je iets weggooien dat je nog kan gebruiken? Ik sta volledig achter de filosofie van hergebruiken. Bovendien hou ik na mijn uren voldoende tijd

NATUURLIJK

Waterjuffer

Als de natuur ook dit jaar de logica respecteert, is de kans groot dat op dit ogenblik de vuurjuffer vliegt. Deze broze schoonheid is zeer discreet in haar doen en laten, maar door het overwegend rood gekleurde lichaam kun je ze toch onderscheiden tussen het malse en prille groen aan de waterkant.

Zoals alle waterjuffers heeft ze een zeer smal lichaam van een paar centimeter groot en vier vleugels die in de langsrichting op

het lichaam rusten. Als ze opvliegt, kun je ze redelijk makkelijk volgen, want grote verplaatsingen doet ze in principe zelden. Je kunt het diertje gadeslaan tijdens de jacht op muggen en vliegen of tijdens de bruidsvluchten en de paartandem op een blad van een struik. Dan haken het mannetje en wijfje op een typische manier in elkaar, wat een echt hartje oplevert. Die positie kan wel even aanhouden zodat je je tijd kunt nemen om het verliefde koppel gade te slaan. Als je

alleen'

over voor mijn vrouw, die ik in België heb leren kennen, en mijn kinderen. Ik ben België heel dankbaar dat ik hier een tweede leven heb kunnen opbouwen, ook al zal Azerbeidzjan voor altijd in mijn hart zitten.'

i In onze nieuwe reeks *In het spoor van* volgt RandKrant mensen uit de Rand. Ze spreken over hun werk en hun leven.

FR 'JE GAGNE BIEN PLUS QUE DE L'ARGENT'

Dans notre nouvelle série *In het spoor van* (Sur les traces de), RandKrant s'intéresse à des gens du Rand. Ils nous parlent de leur travail et de leur vie. Rovshan Bayramov était notaire en Azerbeidzjan, à présent il trie des objets d'occasion chez Tevelil à Vilvoorde et cela ne lui pose aucun problème. 'Peu m'importe que je sois notaire ou collaborateur en logistique. Il existe un proverbe en Azerbeidzjan: *on ne peut pas tout mettre en poche*. Et bien, ici, je reçois bien plus qu'un salaire. J'apprends tous les jours de nouveaux mots en néerlandais, que je note immédiatement pour ne pas les oublier. Cela m'enrichit en tant qu'individu. Je prends des objets et je procède à un premier contrôle de qualité. Si la qualité est insatisfaisante, je les restitue. Je réceptionne les objets en bon état et je les enregistre dans l'ordinateur. J'aime le travail que nous faisons ici: donner une deuxième vie aux objets. Pourquoi jeter quelque chose qui peut encore servir?'

de minimumafstand van een (paar) meter respecteert, blijven ze rustig zitten en kun je ze uitgebreid fotograferen. Als ze op een blad landen om hun prooi op te eten, zijn ze meestal rustig zodat ook dat een schitterend observatiemoment is.

De volwassen dieren leven zes tot acht weken, maar je kunt ze wel zien tot een eind in augustus. Hun leven onder water duurt alles samen een tiental maanden. De larven voeden zich met allerlei waterdieren die ze

met een karakteristiek uitklappend vangmasker weten te verschalken. Deze prachtige juweeltjes onder de waterinsecten spelen een belangrijke rol in het bewaren van evenwichten tussen allerlei insectensoorten. Zij voorkomen, samen met vele andere waterjuffer- en libellensoorten en amfibieën en vissen, dat muggen en vliegen uitgroeien tot plaagsoorten. De voornaamste vijanden van jufferlarven zijn vissen en roofkevers. De voornaamste vijanden van de volwassen

insecten zijn spinnen, katten, de boomvalk, libellen en andere roofinsecten.

De vuurjuffer is een algemene waterjuffer in de Rand. Haar toekomstperspectieven zijn gunstig. Ze komt ook voor in tuinvijvers en poelen, mits er voldoende watervegetatie aanwezig is. Als je daarvoor zorgt, is de kans op vestiging in je tuin redelijk groot.

TEKST Herman Dierickx

Lees 'wat je misschien niet wist' over Herman Dierickx op www.randkrant.be

Als een koekoek herrezen

Sommige cafés uit het verleden hebben een toekomst. Dat bewijst *De Koekoek*, in Asse, dat na de sluiting en de verkoop klaar is om meer bezoekers dan ooit te ontvangen.

TEKST Michaël Bellon • FOTO Filip Claessens

Als afsluiter van onze reeks over traditionele, soms met uitsterven bedreigde, cafés brengen we deze maand een bezoekje aan De Koekoek. De sluiting van dit historische café twee jaar geleden vormde immers mee de aanleiding om aan de reeks te beginnen. Met de heropening als brasserie verrijst de Koekoek uit zijn as.

VOGELTJE ZIEN

Eerst nog even terug in de tijd, toen de dieren op deze voormalige boerderij nog spraken. Het waren de voorouders van de broers Edgard en Jean-Marie Van Den Eynde die het landelijke café aan de Morette in Asse openden. Hun moeder Maria De Wandeler was er de laatste waardin. Toen ze in 2012 op 93-jarige leeftijd overleed, hebben de broers de trouwe klanten nog even geserveerd, om ondertussen de sluiting en de verkoop voor te kunnen bereiden. De Koekoek was een wat donker maar charmant lokaal waar de klanten – wandelaars, fietsers en buurtbe-

woners – elkaar achter de gordijntjes vonden om de nieuwtjes van de dag uit te wisselen. Maria opereerde vanuit haar privévertrek achter de kleine toog; voor de geuze daalde ze naar de kelder af. Aan de muur hingen behalve bierreclames en enkele dienstmededelingen liefst drie wandklokken. Een ervan had verdacht veel weg van een koekoeksklok. Wie erop gebrand was om naar het opgewonden vogeltje te kijken, kon lang wachten. Het was op non-actief gezet omdat kinderen de gewoonte hadden om aan de slingers te trekken in de hoop het vogeltje te zien vliegen.

VOOR ELK WAT WILS

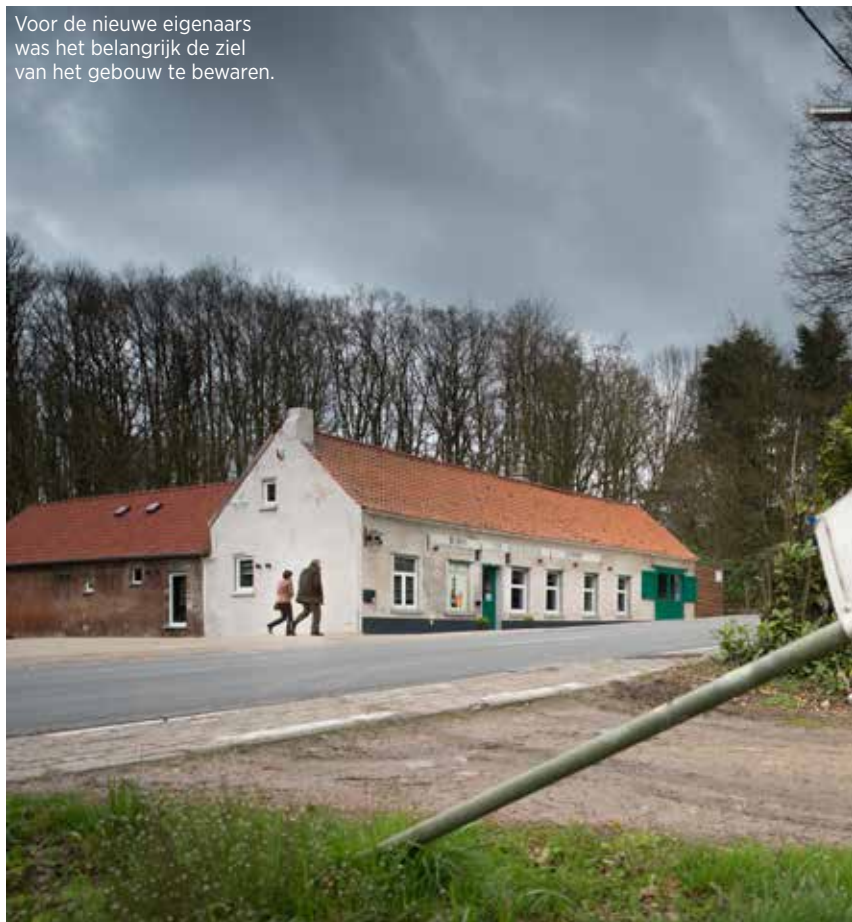
Vandaag zijn de oude koekoeksklokken verdwenen. In de plaats hangt in de nieuwe brasserie een wijzerplaat uit een kleinhandel in cottage-benodigdheden. Toch is de 19e-eeuwse boerderij, op een paar zulke decoratieve frutseltjes na, degelijk en geslaagd gerenoveerd, met respect voor het verleden. Dat hebben we te danken aan de familie Van

der Schueren. Vader Patrick en zijn dochter Io, die de gerante van de nieuwe Koekoek is, zetten samen hun schouders onder de brasserie.

Patrick Van der Schueren: 'We kenden de zaak. Toen we in de krant lazen dat ze te koop kwam, zijn we ernaartoe gereden. De dag nadien hebben we ze gekocht. Ik werk in de vastgoedsector. Daardoor kon ik snel inschatten wat er allemaal aan het gebouw moest gebeuren, maar ik wist ook dat je snel moet beslissen als er zich zo'n goede gelegenheid voordoet.'

Vervolgens namen de nieuwe eigenaars alles onder handen. Er kwamen een nieuw dak, nieuwe ramen, een nieuwe vloer, nieuw sanitair, gesaneerde muren, en aan de achterzijde – beschut tegen de wind en met zicht op het bos – een mooi terras. Binnen werd gekozen voor veel robuust hout en nieuwe tegels in de juiste kleuren. 'Ofwel schilder je wat en hoop je dat de muur de verf vasthoudt, ofwel lever je goed werk volgens de regels van de kunst. Voor ons was het belangrijk de ziel

Voor de nieuwe eigenaars was het belangrijk de ziel van het gebouw te bewaren.

DE ALS KUCKUCK WIEDERAUFGERSTANDEN

Zum Abschluss unserer Reihe über traditionelle, zuweilen vom Aussterben bedrohte Cafés statten wir diesen Monat De Koekoek in Asse einen Besuch ab. Die Schließung dieses historischen Cafés vor zwei Jahren bot jedenfalls u.a. den Anlass, um mit dieser Reihe zu beginnen. Mit der Neueröffnung als Brasserie ist der ‚Kuckuck‘ aus der Asche wiederaufgerstanden. Das Café war ein etwas dunkles, aber charmantes Lokal, in dem die Gäste – Wanderer, Radfahrer und Anwohner – sich hinter den Gardinen einfanden, um die Neuigkeiten des Tages auszutauschen. Einige Zeit, nachdem Wirtin Maria 2012 im Alter von 93 Jahren verstorben war, wurde das Café geschlossen und verkauft. Die Familie Vanderschueren hat das Geschäft dann gekauft und mit Respekt für die Vergangenheit renoviert. Ihr Motto für die neue Brasserie lautet: ‚Jeder muss zu jeder Zeit bei uns Einlass finden.‘

van het gebouw te bewaren. Zo hebben we bijvoorbeeld de gevel laten kaleien, schilderen volgens een oude kalktechniek.'

Wat meteen opvalt, is dat de oppervlakte van de gelagzaal verdrievoudigd werd door de integratie van de stallen en de voormalige woonruimte, en dat extra ruimte overblijft voor een halfopen, goed geëquipeerde keuken, die zeven dagen op zeven van 11 uur tot 23 uur open is. Bij de brasseriegerechten kunnen de klanten een geuze én lambiek van Boon maar ook Taittingerchampagne drinken. 'Het is de bedoeling dat iedereen op elk moment bij ons terecht kan. Niet alleen de wandelaars, de fietsers of de ruiters, die hun paarden hier kunnen laten rusten, maar ook wie van verder komt.'

i Brasserie De Koekoek, Edingsesteenweg 200 in Asse, 02 311 86 88, info@brasserie-de-koekoek.be, open van 11 tot 23 uur.

Niets snapte ik ervan, dat geuze, kriek en lambiek zo bejubeld werden. Kriek vond ik te zoet, geuze te zuur en lambiek te plat, toen ik twintig jaar geleden als journalist begon. Maar je kan geen reportages maken over de Rand zonder je er bij tijd en wijle aan te wijden, had ik al snel door.

TEKST Karla Goetvinck • FOTO Filip Claessens

En artisanale kriek was helemaal niet zoet en fruitig, proefde ik bij een bezoek aan brouwerij Oud Beersel. 'Goeie kriek smaakt niet naar krieken, gelijk goeie wijn niet naar druiven smaakt', oerde Henri Vandervelden zaliger. Ik was meteen verkocht, zeker toen ik de stapel bestofte flessen zag: zonder etiket, maar met een witte kalkstreep voor de geuze en een roze voor de kriek, kwestie van ze uit elkaar te houden. Zoveel authenticiteit bleek er voor Europa dra te veel aan. Geuze en lambiek, daarbij duurde het iets langer eer ik overstag ging. Het bleken inderdaad moeilijke smaken, maar je kan ze net als witloof en olijven leren appreciëren. Nu kan ik niet zonder voorraadje oude geuze in mijn kelder.

UNIEK

Aanleiding voor mijn bezoek aan Vandervelden was het monument dat hij voor zijn deur oprichtte voor alle verdwenen lambiekbrouwers uit de streek, en dat waren er tientallen. Het zag er lang naar uit dat Oud Beersel dezelfde weg opging, maar gelukkig keerde het tij eind jaren negentig. In het zog van de slow foodbeweging groeide het respect voor dit unieke bier.

Want lambiek is toch wel speciaal. Typisch Brabants is dat er niet enkel gerst, maar ook tarwe ingaat. De vruchtbare leemgrond leverde hier zo veel graan op dat er gerust ook wat in het bier mocht. Ook speciaal is dat er meer hop inzit dan bij doorsneebieren, en dat het hobbellen zijn van twee tot drie jaar oud: die hebben hun bitterheid verloren. Het meest

unieke is dat lambiekbrouwers niet werken met gekweekte giststammen, maar met wilde gistcellen die in de lucht rondzweven, een oeroude techniek die in elders onbruik raakte. Voor het verschil tussen lambiek, kriek, geuze en oude geuze: kijk op www.randkrant.be.

TEQUILLA OP ZIJN BRABANTS

Ik heb mijn geuze het liefste met een boterham met pottekaas. Toegegeven, dat is straffe kost, maar ik ben dol op sterke smaken. Al dat zure, zoute en pikante houdt mekaar op een merkwaardige manier in evenwicht. Het is een beetje als tequila met zout en citroen: het botst in je mond, maar wat een kick!

Pottekaas (*pottekees*) is zo goed als onvindbaar, maar je kan het gemakkelijk zelf maken. Het is een mengsel van Brusselse kaas (*ettekees*) en mandjeskaas, een Beerselse verse kaas die een paar uur heeft uitgelekt in mandjes (een soort ambachtelijke Petit Suisse). Ook mandjeskaas is zo goed als onvindbaar (ik heb het nog gevonden in het Streekproductencentrum in Halle), maar een niet te zure volle plattekaas is een goed alternatief. Volgens het basisrecept meng je Brusselse kaas half om half met mandjeskaas en een fijngesnipperd uitje. Brusselse kaas is heel zout en pikant, dus misschien moet je de verhoudingen aanpassen en wat meer plattekaas toevoegen. Sommigen voegen nog wat peper, een lepeltje mosterd, een scheut geuze, wat fijngesnipperde lenteuitjes of radijsjes toe.

HOOGDAG

Op 3 mei organiseren de lambiekbrouwers voor de tiende keer de Toer de Geuze. Die gratis opendeurdag organiseren ze sinds 1997 tweemaal per jaar. De Toer de Geuze is het grootste bierevenement van Vlaams-Brabant. In 2013 namen bijna 10.000 mensen deel.

ZO • 3 MEI • 10.00

Tiende Toer de Geuze

in 9 brouwerijen
en bezoekerscentrum De Lambiek,
www.horal.be

OOGVOORDERAND

OOG VOOR DE RAND

Dirk De Cubber (1965) werkt als freelance-fotograaf voor diverse productiehuizen, tv-zenders en andere bedrijven.

Zijn expo *Canal Tales* in De Kruitfabriek (Vilvoorde) kan je van 9 tot 31 mei bezoeken.

Lees ook het interview op pg. 14.

In jezelf geloven

Hoe zou het nog zijn met Svetlana Bolshakova? Vijf jaar geleden deelde ze haar gemengde gevoelens met ons. Toen was er flink wat media-aandacht voor deze hink-stap-springster, vandaag is het stil rond deze Belgische topatlete met Russische roots.

TEKST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

Svetlana is Russisch voor *licht*. Een naam die past bij de heldere, lichtblauwe ogen van de blonde atlete. Wanneer Bolshakova begint te praten, hoor je vlot Nederlands met een licht Russisch accent, maar vooral veel tederheid wanneer ze het heeft over haar man, de gewezen hoogspringer Stijn Stroobants. 'Ondertussen is het al negen jaar geleden dat ik de stap heb gezet om naar België te komen. Stijn was de reden waarom ik Rusland voor België ruilde. We waren een jaar samen en wilden het gependel tussen België en Rusland stoppen. We besloten te trouwen en kwamen in Zaventem wonen.'

SATELLIETTELEVISIE

De eerste maanden in België waren niet makkelijk. Het verlangen naar de familie en het leven in Rusland stak regelmatig de kop op. 'Ik herinner me nog hoe de ouders van Stijn

bij hen thuis een satelliettelevisie hadden geïnstalleerd zodat ik Russische programma's kon volgen. Hoe hartverwarmend hun initiatief ook was, het deed mij inzien dat ik mij in dit nieuwe land alleen maar thuis zou kunnen voelen als ik Nederlands zou leren. Dat was geen lachertje. Sommige klanken zoals *ui* van *ajuin of ij* van Stijn zijn moeilijk om uit te spreken. Het voelt alsof mijn tong niet gemaakt is om die klanken correct te laten klinken. Maar oefening baart kunst. Vandaag ben ik op het punt gekomen dat ik zonder *gêne* een gesprek in het Nederlands kan voeren.'

EVEN WENNEN

'In Rusland zijn de meeste winkels 24 uur op 24 open. De Belgische openingsuren vergden een aanpassing. Weet je wat ook nieuw was? Het sorteren van huisvuil. Of nog: in België kunnen mensen die je niet kent spontaan

WAT JE MOET ZIEN IN RUSLAND

De prachtige natuur in Siberië.

LEKKERNIJ UIT RUSLAND

Zoete en zoute opgevulde pannenkoeken.

MOOISTE PLEK IN RUSLAND

Peterhof, een stad niet ver van Sint-Petersburg.

naar je glimlachen. In Rusland is dat *not done*. Daar moeten je ze al vrij goed kennen vooraleer er een glimlach op het gezicht verschijnt. Die zuur verdiende lach is dan wel oprecht.'

Bolshakova heeft veel sportieve successen gekend, maar naast de gloriemomenten waren er ook dieptepunten, zoals haar verschillende blessures. Een paar maanden geleden nog werd ze geopereerd aan haar knie. Een ingreep waarvan ze nu revalideert. 'Revalideren is mij niet vreemd. Met aangepaste oefeningen moet je stap voor stap je spiermassa opnieuw verstevigen. Nog belangrijker: je moet in jezelf blijven geloven. Soms denk ik dat we een kracht in ons hebben waarvan we ons niet altijd bewust zijn.'

TOEKOMST

Als het aan haar ligt, wil ze opnieuw op topniveau aan sport doen. Ze zou graag nog een paar sterke prestaties neerzetten. Daarom bijt ze door, maar ze is realistisch genoeg en beseft dat haar inspanningen geen garanties bieden op een comeback. Bovendien is haar leven vorig jaar ingrijpend veranderd: in 2014 werd Bolshakova voor het eerst moeder. 'Ik kon mij niet inbeelden wat moeder worden met een vrouw doet. Dat kleine wezentje slaagt erin om jezelf te doen vergeten. Heb je een vervelende dag achter de rug en je ziet 's avonds dat lachende gezichtje; dan lacht de wereld je opnieuw toe. Ik droom nog van sportieve successen, maar mijn grootste droom is een zusje of broertje voor Alexander.'

Lees 'wat je misschien niet wist' over Nathalie Dirix op www.randkrant.be

EN BELIEVING IN YOURSELF

How has life been treating Svetlana Bolshakova? Five years ago she shared her mixed feelings with us. There was a lot of media attention for this triple jumper at the time but things have now gone quiet for this top Belgian athlete with Russian roots. 'It is now nine years since I took the step to move to Belgium. The first few months were not easy, it was no joke trying to learn the language. However, practice makes perfect. I have now reached the stage where I can hold a conversation in Dutch without any embarrassment.' After suffering a serious injury Bolshakova is in the midst of yet another rehabilitation programme. If it were up to her, she would like to practice her sport at competition level again.